

Författare:

Franka Lundell

Ida Welén

Handledare:

Sindre Gade Viksand

LUNDS
UNIVERSITET

Lunds universitet

Statsvetenskapliga institutionen

STVA23

VT23

Vem försvarar EU-försvaret?

En kvantitativ analys av EU-medlemsländernas inställning till ett
gemensamt försvarssamarbete

Abstract

Why do states collaborate in military international cooperations? This paper attempts to illustrate the trends and give explanations to the EU member states' attitudes towards an EU military and defence union through a quantitative statistical analysis. The recent tendency of increased collaboration and expansion of the common security and defence policy of the Union has been a widely discussed topic and developed the consideration of a possible future for European military cooperation. Therefore, creating an incentive to illustrate the differences in the EU-states' attitudes towards further cooperation. Through the lens of two of the main European Integration Theories; liberal intergovernmentalism and neofunctionalism, four hypotheses explaining the difference in the EU member states' attitudes towards collaboration in the areas of security, defence, and military cooperation are put forward.

The analysis concludes that we can find a weak correlation between a larger GDP and a more positive attitude towards EU military and defence cooperation. Additionally, we find that NATO members are more likely than non-NATO member countries to be positive towards more cooperation, confirming the theoretical hypothesis. However, we find that our analysis and operationalization have multiple loopholes, therefore making it difficult to draw any strong conclusions between our results and the theoretical assumptions.

Word count: 7878

Key words: European Union, defence union, CSDP, military cooperation, PESCO

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	1
1.1 Bakgrund.....	1
1.2 Syfte.....	2
1.3 Frågeställning.....	2
1.4 Tidigare forskning.....	3
2. Teori.....	5
2.1 European Integration Theories.....	5
2.1.1 Liberal intergovernmentalism.....	5
2.1.2 Neofunktionalism.....	7
3. Metod.....	9
3.1 Kvantitativ studie baserad på statistiskt material.....	9
3.1.1. Statistik.....	9
3.2 Operationalisering.....	10
3.2.1 Index.....	10
3.2.1.1. Omröstningar i EU-parlamentet.....	10
3.2.1.2. PESCO-operationer.....	11
3.2.1.3. Indexvärdet.....	12
3.2.2. Oberoende variabler.....	12
3.2.2.1. Variabel 1. Nationell opinion.....	13
3.2.2.2. Variabel 2. BNP.....	14
3.2.2.3. Variabel 3. Procent av BNP spenderat på försvar.....	14
3.2.2.4. Variabel 4. NATO-medlemskap.....	15
3.3 Hänsynstaganden för vissa stater.....	16
3.3.1 Finland.....	16
3.3.2 Malta och Danmark.....	16
4. Material.....	17
4.1 Avgränsning.....	17
4.2 Material till den beroende variabeln.....	17
4.2.1 Omröstningar.....	17
4.2.2 PESCO.....	17
4.3 Material till oberoende variabler.....	18
4.3.1 Standard Eurobarometer.....	18
4.3.2 Eurostat.....	18
5. Analys.....	19
5.1 Resultat.....	19
5.1.1 Introduktion till resultat.....	19
5.1.2 Nationell opinion.....	19

5.1.3 BNP.....	20
5.1.4 Procent av BNP på försvar.....	21
5.1.5 NATO.....	21
5.1.6 Sammanfattning.....	23
5.2 Diskussion.....	24
5.2.1 Introduktion.....	24
5.2.2 Nationell opinion.....	24
5.2.3 BNP.....	25
5.2.4 Procent av BNP spenderat på försvar.....	26
5.2.5 NATO.....	27
5.2.6 Vad säger resultatet oss?.....	28
5.2.7 Indexets validitet.....	29
6. Avslutning.....	31
7. Källförteckning.....	32
Bilagor.....	38
Bilaga 1. Statistik för oberoende variabler.....	38
Bilaga 2. Procent ja-röster per resolution per land.....	39
Bilaga 3. PESCO-operationer.....	40
Bilaga 4. Namn på ja-röstande MEPs.....	41

Förteckning över förkortningar

BNP	Bruttonationalprodukt
CARD	Coordinated Annual Review on Defence
CFSP	EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik
CSDP	EU:s gemensamma säkerhets- och försvarspolitik
EDF	European Defence Fund
EEAS	Europeiska utrikestjänsten
EPF	European Peace Facility
EU	Europeiska Unionen
IR	Internationella Relationer (teori)
LI	Liberal intergovernmentalism
MEP	Member of Parliament
NATO	Nordatlantiska fördragsorganisationen
PESCO	Permanent strukturerade samarbetet

1. Inledning

1.1 Bakgrund

I vilken riktning är det europeiska samarbetet på väg? Den Europeiska Unionen (EU) har sedan sin framväxt 1945 bedrivit ett ekonomiskt och socialt samarbete inom Europa (EU, u.å.a). Unionen har sedan dess utvecklats, både genom omfattningen av dess samarbetsområden och ett ökat medlemsantal. Ett samarbetsområde vars relevans och utveckling snabbt har stigit de senaste decennierna är upprättandet av en gemensam försvars- och säkerhetspolitik (EU, u.å.b). EU:s gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (CSDP) definieras i Lissabonfördraget och är en grundpelare inom EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik (CFSP) (Legrand, 2022). CSDP definieras av EU:s diplomatiska tjänst, Europeiska utrikestjänsten (EEAS), enligt följande:

“[CSDP] möjliggör unionen att ta en ledande roll i fredsbevarande operationer, konfliktförebyggande och att stärka den internationella säkerheten.” [översatt]

(European Union External Action, 2021a)

Unionens målinriktade förhållningssätt till ett ökat gemensamt försvarssamarbete har öppnat en diskussion gällande förvarssamarbetets omfattning och hur långt det kan sträcka sig. Kommer utvecklingen av CSDP att leda till en gemensam EU-militär? Lissabonfördraget nämner samarbetets framtid som att CSDP “[...] skulle kunna leda till ett gemensamt försvar” [översatt] (EUR-Lex, 2007). Denna målinriktning illustreras av ett flertal resolutioner i EU-parlamentet gällande utvidgning av CSDP, samt att nya institutioner och projekt har etablerats med mandat att utveckla militär- eller försvarssamarbetet. Det permanenta strukturerade samarbetet (PESCO) etablerades 2017 och ämnar till att öka försvarssamarbetet genom operationer inom ramen för CSDP (Permanent Structured Cooperation, u.å.a). Initiativen *Coordinated Annual Review on Defence* (CARD)(2017), *the European Defence Fund* (EDF)(2017) och *the European Peace Facility* (EPF)(2021) ökar möjligheterna för den gemensamma försvarspolitikens implementering (European Union External Action, 2021b). EU:s multinationella militärtrupper, *EU-Battlegroups*, är ytterligare ett CSDP-initiativ (Eurocorps, 2018). Dessa initiativ illustrerar EU:s arbete för att

öka försvarssamarbetet och belyser området som betydelsefullt i unionens utveckling. Utvecklingen mot en gemensam militär kapacitet inom CSDP har dock bemötts av kritik och den varierande inställningen inom EU tydliggörs, exempelvis rörande hur staternas egna suveränitet hotas eller gynnas (Braw, 2022; Ojanen, 2006: 60; Anderson, 2004). Med varierande åsikter inom EU, trots unionens utveckling mot mer försvarsbaserade förändringar, är medlemsländernas inställning till utvecklingen av stor relevans för EU:s militära framtid.

1.2 Syfte

Syftet med denna uppsats är att illustrera och analysera EU:s medlemsländers inställning till en gemensam europeisk militär- och försvarsunion. Uppsatsen ämnar finna övergripande trender i EU-staternas opinion och påbörja en ansats till att introducera förklaringar till staternas ställningstagande. Utifrån två olika teorier om europeisk integration (*European Integration Theories*), *liberal intergovernmentalism* och *neofunktionalism*, kommer hypotetiska förklaringar till varför stater samarbetar i internationella organisationer presenteras utifrån ländernas ekonomiska och militära situation samt folkliga EU-opinion. Hypoteserna testas och analyseras sedan i relation till staternas tendens att samarbeta militärt inom EU. Uppsatsen syftar därmed till att, med stöd av de vetenskapliga teoriernas förklaringar till internationellt samarbete, bidra med en analys av europeisk integration inom det militära området utifrån frågeställningen:

1.3 Frågeställning

Vad är relationen mellan de europeiska staternas ekonomiska och militära situation samt folkliga EU-opinion, och deras benägenhet att delta i, samt rösta för, ett fördjupat säkerhets- och försvarsarbete inom EU?

1.4 Tidigare forskning

Tidigare forskning inom ämnet är varierande och har olika perspektiv på europeisk integration. Dels har *European Integration Theories* använts för att förklara integration, dels har utvecklingen av EU:s försvarssamarbete mer specifikt belysts. I detta stycke sammanställs de perspektiv och områden som belyses inom akademiska forskningsartiklar för att illustrera luckor inom ämnet och ställa denna uppsats i relation till forskningsfältet.

En trend inom nyligen publicerade studier är att *European Integration Theory* diskuteras i förhållande till världsläget och samtida kriser, exempelvis covid-19, migrationskrisen och Rysslands invasion av Ukraina 2022 (Boin & Rhinard, 2023; Binici, 2022; Rhinard: 2019).

Närmare forskningsområdet i denna uppsats är undersökningar om trenden på ökat säkerhetsarbete inom EU. Ett flertal av dessa artiklar utgår från *European Integration Theories*, exempelvis Ojanen (2006). Ojanen kommer fram till att EU:s militära fokus innebär en förändring mellan relationen EU-NATO, då två försvarsunioner ställs emot varandra. Två möjliga framtida vägar presenteras; antingen att EU och NATO går två olika vägar inom ramen för säkerhetssamarbete eller att de sammanfogas och NATO övertar den militära delen av EU-samarbetet. Dessutom diskuteras frågan om suveränitet och om det finns en interdependens mellan EU och NATO, och att båda skulle kunna hjälpa eller stjälpa varandra. Detta resonemang återkopplas i vår analys, då vi inkluderar NATO-medlemskap som en oberoende variabel. Cross (2013) analyserar EU:s växande säkerhetsarbete och visar att medlemsländerna oftast är negativa till ett ökat gemensamt säkerhetsarbete. Cross förklarar integrationsökningen genom betydelsen av *Epistemic Communities*, innebärande grupper/nätverk som delar med sig av vetenskap inom politiska frågor. Hon menar att dessa transnationella nätverk är en viktig del inom EU:s ökade integration, något som står i motsats till tidigare teorier, antingen realistiska eller konstruktivistiska. Vi kommer i denna undersökning att återkomma till detta ställningstagande, då den neofunktionalistiska teorin innehåller liknande antaganden.

Utifrån perspektiv på EU:s ökade försvarssamarbete, fokuserar denna uppsats på just *EU-medlemsstaternas* inställning individuellt. Tidigare studier med denna inriktning liknar ofta fallstudier, där ett fåtal staters inställning analyseras djupare (Rieker, 2006; Winn, 2003; Chappell, 2009). Även om dessa artiklar bidragit med djupare analyser av Frankrike, Tyskland och Polens inställning till militärt samarbete, är de

äldre och inte aktuella inom dagens internationella relationer, någonting som denna uppsats kan bidra med. Huntley (2022) ger en mer nutida inblick i Frankrikes och Tysklands mål med EU:s säkerhetsarbete, där Tysklands NATO-positiva strategi involverar EU:s NATO-länder i ett starkare samarbete, men motarbetar Frankrikes strävan mot ett försvarssamarbete inom ramen för EU och PESCO.

Sammanfattningsvis har *European Integration Theories* tidigare använts för att förklara integration i Europa, och EU:s ökade försvarssamarbeten har illustrerats och analyserats, ofta med en förklarande ansats. Denna uppsats bidrar med en analys där medlemsländernas inställning står i fokus, utan att föra en djupare fallstudieanalys av några av dem. Genom att kartlägga och försöka etablera mönster i hur EU-länderna ställer sig specifikt i militär- och försvarsfrågor ämnar vi fylla en forskningsmässig lucka, då en sammantagen analys av alla medlemsländers intressen och bakomliggande faktorer till ett EU-försvarssamarbete saknas i tidigare forskning. Uppsatsen bidrar med ett inslag till framtida forskning om staters motivation till ökad europeisk integration.

2. Teori

2.1 European Integration Theories

Valet att använda *European Integration Theories* för denna uppsats grundar sig i att den huvudsakliga ansatsen hos dessa typer av teorier är att förstå den europeiska integrationsprocessen (Börzel & Risse, 2019: 1233). Under paraplyet europeiska integrationsteorier finns en rad teorier som ämnar förklara olika dimensioner av det europeiska integrationsarbetet, och av dessa benämns liberal intergovernmentalism och neofunktionalism som *grand theories*, vilket innebär att de förklarar EU:s dynamik och framtid, till skillnad från att endast beskriva EU som entitet (Gégout, 2010: 23). Dessutom har båda teorierna varit dominerande i den europeiska integrationsforskningen, även om deras uppfattning om integrationsprocessen skiljer sig åt (Hooghe & Marks, 2009: 4, Börzel & Risse, 2019: 1232). Utifrån frågeställningen i denna uppsats är teorier med detta syfte väl lämpade för att analysera resultaten och skapa hypoteser kring samband.

2.1.1 Liberal intergovernmentalism

Den liberala intergovernmentalismen vilar på en bred samhällsvetenskaplig grund och ämnar att förklara regional integration genom att se hur faktorer samspelar vid en integrationsprocess. Till följd av dess breda influenser har teorin kommit att bli grundläggande inom integrationsforskning (Moravcsik & Schimmelfennig, 2019: 64). Intergovernmentalismen etablerades under 1950- och 60-talet, och vidareutvecklades under 1990-talet av Andrew Moravcsik till den liberala intergovernmentalismen (Leuffen, et al., 2022: 64). Skillnaden mellan de två avgräningarna är att liberal intergovernmentalism applicerar liberala principer på integrationsprocessen, såsom exempelvis synen på hur ekonomiska intressen påverkar nationella preferenser, vilket är komponenter som den första generationens intergovernmentalism saknar (Kleine & Pollack, 2018: 1493).

Liberal intergovernmentalism bygger på två grundpelare; den första är att stater är de kritiska aktörerna inom den internationella politiken och är de som driver graden av internationell integration. Det andra antagandet är synen på stater som rationella aktörer som agerar för att maximera sina intressen. I och med denna syn på stater antas det att internationella samarbeten uppstår när det finns ett kollektivt gynnande

utfall för varje medverkande stats nationella intressen (Moravcsik & Schimmelfennig, 2019: 67-68). Centralt för den liberala intergovernmentalismens idé om utvecklandet av europeisk integration är tre steg; först formas nationella preferenser, sedan förhandlas de faktiska avtalen fram och sist skapas institutioner för att nå det som avtalats (Moravcsik, 1998: 18). De tre stadierna definieras alla av tre separata teorier (Moravcsik & Schimmelfennig, 2019: 69).

Nationella preferenser skapas enligt den liberala intergovernmentalismen på olika sätt beroende av vilket policyområde som frågan gäller och för att förklara detta appliceras en liberal teori. Ett generellt antagande om staters preferensskapande är att det påverkas av den underliggande strategi som finns för att hantera globaliseringen för just den frågan (fråge-specifika preferenser) (Moravcsik & Schimmelfennig, 2019: 66). Vidare menar teorin att ekonomiska intressen har en stor betydelse för preferensskapande, även om det inte enbart avgör de nationella preferenserna (Leuffen, et al., 2022: 71).

För att förstå förhandlingen av avtal mellan stater så används *bargaining theory* som teoretisk utgångspunkt (Moravcsik & Schimmelfennig, 2019: 67). Det *bargaining theory* säger om förhandling stater emellan är att de substantiella utfallen av internationella förhandlingar avgörs av den relativa förhandlingsstyrkan mellan stater. Graden av en stats förhandlingsstyrka bygger dels på asymmetrisk fördelning av information, och dels på vilken part som är i störst behov av ett avtal (Leuffen, et al., 2022: 68-69). I en europeisk kontext innebär detta att stater med ett attraktivt alternativ till EU-integration besitter större förhandlingsstyrka, och således större möjlighet att påverka avtals utfall (Kleine & Pollack, 2018: 1498). Ett misslyckat institutionaliserat samarbete förklarar den liberala intergovernmentalismen med oförenliga nationella intressen, som grundas på en splittring över fundamentala mål, alternativt oenighet gällande avtalets distribution (Moravcsik & Schimmelfennig, 2019: 67).

Vid steget för etableringen av internationella institutioner så använder den liberala intergovernmentalismen en *functional theory* för att komma underfund med processen (Leuffen, et al., 2022: 67). Functional theory innebär i denna kontext att institutioner etableras för att hantera oavsiktliga, oförutsedda eller oönskade konsekvenser som kan uppstå då stater implementerar gemensamma policys (Moravcsik & Schimmelfennig, 2019: 69).

2.1.2 Neofunktionalism

Neofunktionalismen bidrar med en förklaring och möjlighet att analysera processen inom europeisk integration (Saurugger, 2013: 34; Niemann & Schmitter, 2009: 47). Grunderna till teorin etablerades 1958 av Ernst B. Haas med målet att förklara regional integration inom Europa och utmana den dominerande klassiska realismen och idealismen inom ramen för internationella relationer (IR) (Haas, 1968: 16-17; Schmitter, 2005: 255). Till skillnad från dessa IR-teorier, bidrar neofunktionalismen med ett perspektiv där det anses möjligt att bygga fred utan ett fokus på statlig makt.

Neofunktionalismen ger en inblick i processen för internationell integration utifrån en förklaringsmodell till varför aktörer accepterar att delta i europeiskt samarbete, medan den frångår ett rent nationellt perspektiv där stater ses som de enda viktiga internationella aktörerna (Niemann & Schmitter, 2009: 47). Neofunktionalismen menar att, utöver statliga aktörer, även icke-statliga eliter, politiska partier och intresseorganisationer/grupper inom och mellan statsgränserna påverkar processen för integration (Niemann & Schmitter, 2009: 47). Den neofunktionalistiska teorin utgår från ett flertal grundantaganden (Haas, 1968: 17; Saurugger, 2013: 34; Niemann & Schmitter, 2009: 48, Schmitter, 2005: 258):

*relevanta aktörer agerar rationellt,
den drivande processen inom integration är en spill-over-process,
principen av överförande av lojalitet.*

Det första grundantagandet innebär att betydelsefulla aktörer agerar rationellt. Beslutet att delta i internationella samarbeten bygger därmed på aktörernas rationella intressen, där neofunktionalismen fokuserar speciellt på ekonomiska intressen (Niemann & Schmitter, 2009: 38). Integration är ett rationellt beslut, men, till skillnad från realistiska IR-teorier där aktörerna endast samarbetar när deras egenintressen gynnas i ett *zero-sum*-perspektiv på integration (Niemann & Schmitter, 2009: 48), menar neofunktionalismen att det finns ett gemensamt intresse att förena Europa och att samarbete kan gynna flera aktörer.

Det andra grundantagandet bygger på den centrala neofunktionalistiska principen där en *spill-over* av integrationsprocesser sker. *Spillover-principen* innebär att samarbete inom ett område ökar incitamenten att också samarbeta inom andra områden, men även fördjupa samarbetet inom specifika policyområden (Rosamond, 2000: 60). *Functional spillover* beskriver hur existerande strukturer medför att det ursprungliga

politiska målet endast kan nå genom bredare samarbete och inkludering av fler områden (Saurugger, 2013: 39; Haas, 1968: 292). *Political spillover* handlar istället om hur aktörer inser att ett politikområde gynnas av internationellt samarbete, och att nationell styrning inte är tillräckligt (Niemann & Schmitter, 2009: 57-58). Utifrån detta perspektiv är de nationella eliternas förväntningar på samarbete på en högre nivå grundläggande för samarbetets utveckling (Haas, 1968: 292).

Slutligen, det tredje grundantagandet för neofunktionalismen gäller överförande av lojalitet från nationellt till supranationellt plan. Detta innebär att icke-statliga aktörer erkänner betydelsen av internationella organisationer. Neofunktionalismen fokuserar till stor del på politiska och ekonomiska eliter som drivande aktörer i denna process, men idén om överförande av lojalitet illustrerar även betydelsen av de europeiska medborgarna. När nationella befolkningar överför lojalitet till en supranationell organisation drivs processen av ökad integration ytterligare (Saurugger, 2013: 42). Medborgarnas förskjutning av lojalitet och acceptans från nationellt till ett supranationellt plan är därmed en del i integrationsprocessen och Haas definition av "lojalitet" (Haas, 1968: 5).

3. Metod

3.1 Kvantitativ studie baserad på statistiskt material

I denna uppsats utförs en kvantitativ undersökning baserat på statistiskt material om medlemsländerna, som samlats in och sedan analyserats. Metoden är en statistisk flervariabelanalys där ett flertal oberoende variabler testas för att se sambandet mellan dem och den beroende variabeln (staternas inställning till ett gemensamt försvarssamarbete inom EU) (Esaiasson et al., 2012: 348). En regressionsanalys utförs för att beskriva sambandet mellan de oberoende variablerna och den beroende variabeln, utifrån de hypoteser som ställs upp. Ett vanligt krav på en regressionsanalys är att variabeln inte får vara dikotom (exempelvis JA eller NEJ). Vi har därför, för att kunna genomföra en regressionsanalys, valt att anpassa den beroende variabeln; EU-medlemsländernas inställning till ett ökat försvarssamarbete inom EU, till ett index. Varje stat får ett värde från 0-1 utifrån procentuell statistik. Ett alternativ till regressionsanalys är en logistisk regressionsanalys, som möjliggör analysen av dikotoma variabler. Utifrån den logistiska regressionsanalysen illustreras sannolikheten för antingen ett positivt eller negativt variabelvärde. Vi har istället valt att genomföra en bivariat och multivariat linjär regressionsanalys (Esaiasson et al., 2012: 381-383) på grund av begränsad tid för, och kunskap om, den logistiska regressionsanalysen och har därför istället tillämpat ett index för att undvika problemet med dikotoma variabler.

Operationaliseringen och konstruktionen av indexet beskrivs i följande stycken. Undantaget är NATO-medlemskapet (variabel 4) som är en dikotom variabel. För denna variabel har andra statistiska mått använts.

3.1.1. Statistik

Statistiska beräkningar har utförts med hjälp av SPSS (IBM SPSS 29, 2022). Korrelationen mellan variablerna presenteras i form av en regressionslinje, där värdena på Pearsons produktmomentkorrelationskoefficient (r), R^2 och p-värde används för att definiera sambandet mellan variablerna. R-värdet visar på styrkan och riktningen av det linjära sambandet och illustreras som ett värde mellan -1 och 1 (Esaiasson et al., 2012: 366, 384). Värdet på determinationskoefficienten R^2 varierar från 0 till 1 och illustrerar modellanpassning, det vill säga hur mycket variationen i

den oberoende variabeln förklarar variationen i den beroende variabeln (Esaiasson et al., 2012: 384). P-värdet är ett sannolikhetsmått. Ett p-värde mindre än 0,05 anses vara statistiskt signifikant, och innebär att sannolikheten för att det uppvisade sambandet enbart beror av slumpen är mindre än 5 % (Esaiasson et al., 2012: 383). För den dikotoma variabel 4 (NATO-medlemskap) har ett icke-parametriskt test (Mann-Whitney U-Test) använts för att analysera skillnaden mellan medlemsstater och icke-medlemsstater. Mann-Whitney U-Test ger oss ett mått på en statistisk signifikant skillnad genom att rangordna variabelernas olika värden och summera dessa för varje grupp (Glen, u.å.). Avslutningsvis, en multivariat regressionsanalys utförs för att sätta variablerna i relation till varandra.

3.2 Operationalisering

3.2.1 Index

I detta stycke operationaliseras den beroende variabeln; EU-ländernas inställning till ett fördjupat militär- och försvarssamarbete. Vi har konstruerat ett index bestående av varje lands ja-röster i EU-parlamentet för tre resolutioner och deltagande i PESCO-operationer, motsvarande 50-50% av indexvärdet. Omröstningarna och PESCO-deltagandet presenteras först var för sig, och sedan illustreras konstruktionen av indexet.

3.2.1.1. Omröstningar i EU-parlamentet

Indexet som vi konstruerar för den beroende variabeln bygger till 50% på hur EU-parlamentariker från de 27 medlemsländerna röstat i tre separata lagförslag. De tre resolutioner som vi utgår från är:

Resolution 1: *2016/2052 (INI) European defence union,*

Resolution 2: *2015/2343(INI) REPORT on constitutional, legal and institutional implications of a common security and defence policy: possibilities offered by the Lisbon Treaty, samt;*

Resolution 3: *2022/2145(INI) EU Rapid Deployment Capacity, EU Battlegroups and Article 44 TEU: the way forward*

Genom att ställa upp hur många parlamentariker från varje land som röstat ja för var och en av förslagen, och sedan dela den summan med det totala antalet röstberättigade parlamentariker från landet, så har en procentsats tagits fram som visar i vilken utsträckning som varje medlemsland röstat för de enskilda förslagen.

De tre respektive omröstningar används som operationalisering av den beroende variabeln till följd av att de behandlar frågor om ett fördjupat militär- och försvarssamarbete inom EU, vilket har fastställts genom att se till att fraserna *EU Battlegroups*, *European defence Union* och *CSDP* inkluderas i innehållet. Vidare har även lagtexterna i sin helhet granskats för att säkerställa att inte fler politikområden ingår i lagförslagen, då det är en faktor som försvårar att se till om det faktiskt är försvarspolitik som parlamentarikerna röstar utefter.

3.2.1.2. PESCO-operationer

Antalet PESCO-operationer varje stat har deltagit i motsvarar resterande 50% av den beroende variabeln. PESCO är ett permanent samarbete där de 25 medlemsländerna samarbetar inom olika operationer för att stärka försvars- och säkerhetsarbete inom EU. Det är frivilligt för medlemsstaterna att delta i PESCO, och åtagandet är juridiskt bindande (Permanent Structured Cooperation, u.å.b). PESCO-medlemmarna får utforma, planera och delta i olika samarbeten med koppling till CSDP, och EU:s ministerråd godkänner och reglerar PESCO:s övergripande riktlinjer och mål. Inom varje projekt väljer medlemsländerna en samordnare (*coordinator*) som ansvarar för att rapportera till ministerrådet, leda samarbetet inom projektgruppen, bidra med att styra projektets ambition och uppfylla etablerade mål (Council of the European Union, 2018).

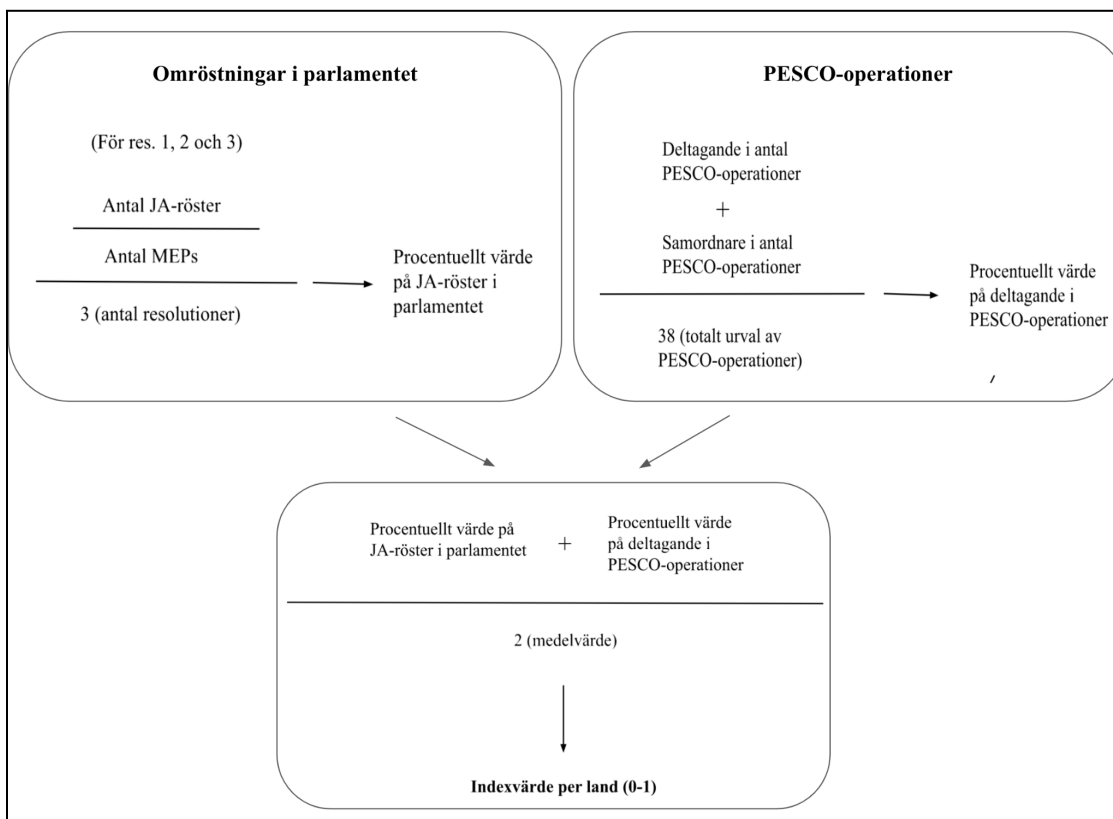
Vi anser att PESCO-operationerna illustrerar medlemsländernas intresse att arbeta för projekt inom ökat försvarssamarbete. Antagandet är därav att deltagande i många försvars/militär-inriktade projekt innebär ett stort intresse. Detta på grund av att de både har möjlighet att välja antal och vilka projekt, samt möjligheten att ta ytterligare ansvar som samordnare inom projekten.

Totalt har 38 av 61 PESCO-operationer valts ut. Detta har gjorts genom att sortera ut de operationer vars uppdragsbeskrivning och/eller rubrik innehåller fraserna: *security*, *defence*, *army/armies/armed*, *battlefield*, *battlegroups*, *joint training*, *combat*, *warfare* och *CSDP*. Operationerna som handlar om cyberhot, definierade som *cyber defence*, har uteslutits. Indexet bygger på det procentuella antal operationer länderna deltar i av urvalet på 38 operationer. Antalet operationer som landet är samordnare räknas in som deltagande i en extra operation, eftersom att åtagandet som samordnare

är frivilligt (Council of European Union, 2018) och således visar på ett intresse från statens sida att medverka i integrationsarbetet, vilket bör resultera i ett högre indexvärde. Det vill säga; om ett land deltar i 8 operationer och är samordnare i 2 av dem, beräknas landets procentuella deltagande genom $10/38 \approx 0,263$.

3.2.1.3. Indexvärdet

Varje lands indexvärde beräknas genom att procentsatserna för antalet ja-röster för varje resolution läggs ihop och divideras med tre. Resultatet av detta läggs sedan ihop med det procentuella värdet för deltagande i PESCO-operationer för varje land, och den summan divideras sedan med två. Följande figur (3.1) illustrerar beräkningen av indexvärdet:

Figur 3.1 Beräkning av index

3.2.2. Oberoende variabler

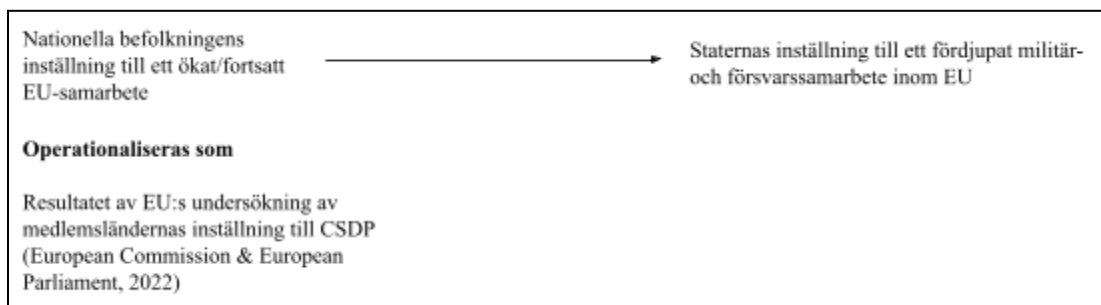
I detta stycke presenteras de oberoende variablerna; Nationell opinion, BNP, Procent av BNP spenderat på försvar samt NATO-medlemskap, och hypoteser om sambandet till den beroende variabeln (indexvärdet). De oberoende variablerna är utvecklade från olika antaganden om integration inom teorierna liberal intergovernmentalism och neofunktionalism.

3.2.2.1. Variabel 1. Nationell opinion

Den nationella befolkningens opinion gällande ett ökat EU-samarbete kommer att inkluderas som en variabel för att undersöka om det finns en korrelation mellan folkets positivitet/negativitet till EU-samarbetet och statens tendens att engagera sig/rösta för ett ökat militärt samarbete. Denna variabel inkluderas utifrån *neofunktionalismens* fokus på icke-statliga aktörers betydelse för förskjutning av lojalitet till internationella samarbeten. Utifrån detta perspektiv har medborgarna en makt att påverka processen av överförande av lojalitet till en supranationell organisation (Saurugger, 2013: 42). När detta antagande appliceras på inställningen till ett ökat militärt försvarssamarbete kan ett hypotetiskt orsakssamband konstrueras:

H1 *En nationell opinion för ett försvarssamarbete leder till att staternas positiva inställning till försvarssamarbetet ökar.*

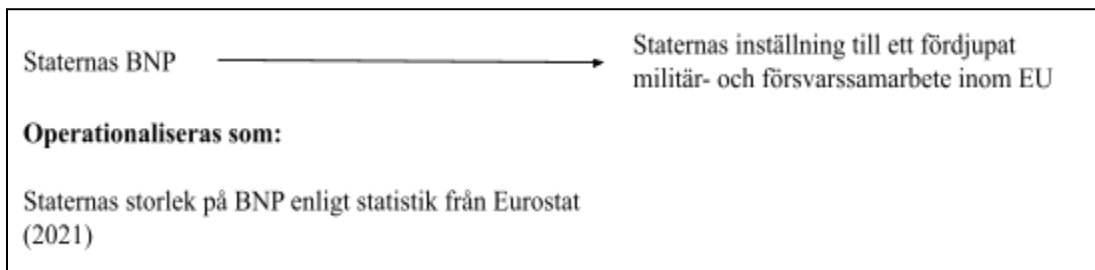
Den nationella opinionen operationaliseras som resultat av den regelbundna opinionsundersökningen Eurobarometern, där EU-medborgarnas åsikter presenteras på uppdrag av EU-kommissionen. Standard Eurobarometer 96 (European Commission & European Parliament, 2022) där medborgarna har tagit ställning till: För/emot en gemensam försvars- och säkerhetspolitik, *“a common security and defence policy”*, bland EU:s medlemsstater? Denna undersökning har valts då den illustrerar EU-befolkningens åsikt om en gemensam försvarsunion och gör det möjligt att undersöka huruvida nationell opinion påverkar EU-staternas agerande inom försvars- och säkerhetspolitiken. Vi operationaliserar därmed aspekten av lojalitet inom neofunktionalismen som en positivitet till det internationella samarbetsområdet.

3.2.2.2. Variabel 2. BNP

Som en av de oberoende variablerna kommer ländernas BNP att användas, i syfte att se om storleken på staternas ekonomier korrelerar med deras benägenhet att delta i, och rösta för, ett fördjupat militär- och försvarssamarbete inom EU. Valet av variabeln grundar sig på den liberala intergovernmentalismens syn på ekonomiska intressen som en inflytelserik aspekt för nationella preferenser. Teorin menar att stater är mer benägna att ingå geopolitiska integrationssamarbeten då den ekonomiska integrationen av samarbetet beräknas vara gynnsamt (Moravcsik, 1998: 29). Hypotesen om sambandet som undersöks, enligt det teoretiska antagandet, är därav att:

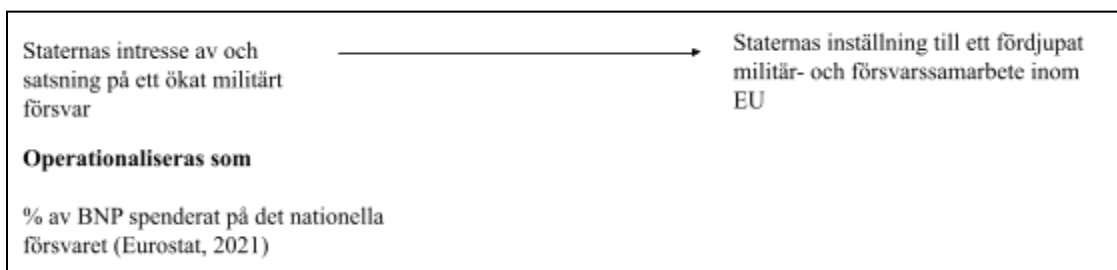
H2 *Medlemsstater med ett relativt lägre BNP bör vara positivt inställda till att ingå ett fördjupat militär- och försvarssamarbete inom EU.*

3.2.2.3. Variabel 3. Procent av BNP spenderat på försvar

Den procentuella andelen av BNP spenderat på det nationella försvaret kommer att användas som en oberoende variabel för att illustrera staternas prioritering av, och satsning på, det militära försvaret. Enligt den liberala intergovernmentalismen så är ekonomiska intressen av stor betydelse vid skapandet av nationella preferenser, och en stat som ser sig gynnas ekonomiskt av ett samarbete kommer vara positivt inställd till en sådan integrationsutveckling (Hooghe & Marks, 2009: 4). Vidare menar teorin att staters inställning till försvars- och säkerhetspolitik nationellt, kommer att vara konsekvent med deras strategi i EU-politiken inom samma policyområde (Moravcsik, 1998: 34). Ekonomiska intressen är även en viktig komponent av neofunktionalismen, där stater anses agera rationellt i beslutet att överlåta auktoritet till en supranationell organisation. Ett supranationellt samarbete anses gynna alla parter som deltar och utifrån detta antagande kan staternas ekonomiska satsning på militärt försvar motsvara deras prioritering av området och förklara varför de vill samarbeta inom försvarsområdet (Niemann & Schmitter, 2009: 43). Hypotesen för en korrelation i linje med den liberala intergovernmentalismen och neofunktionalismen är således att:

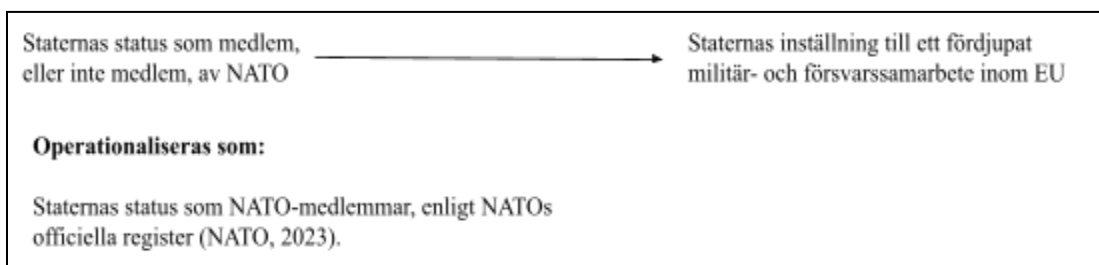
H3 Stater som prioriterar en satsning på det militära försvaret nationellt kommer att rösta för ett fördjupat militär- och försvarssamarbete inom EU.

3.2.2.4. Variabel 4. NATO-medlemskap

EU-medlemsländernas icke-/medlemskap i militäralliansen NATO kommer att användas som en variabel, i syfte att undersöka om det finns en korrelation mellan staters medverkan i NATO och deras benägenhet att rösta för ett fördjupat försvarssamarbete inom EU. Variabeln väljs i enlighet med den liberala intergovernmentalismens teori om nationella preferenser. Enligt teorin bör staters nationella preferenser för militära policys vara konsekventa och således desamma för EU-samarbetet (Moravcsik, 1998: 34). Variabeln väljs även utifrån neofunktionalismens perspektiv på internationellt samarbete. Utifrån principen om *spill-over* leder samarbete inom ett område till incitament att öka samarbetet på andra plan samt fördjupning inom samarbetsområdet. Även om NATO och EU är två separata organisationer, grundas denna hypotes i att NATO-medlemsländerna i EU redan samarbetar och därför ställer sig positiva till ytterligare försvarssamarbete. Dessutom bygger neofunktionalismen på icke-statliga aktörers överföring av förtroende från staten, vilket NATO-medlemskapet eventuellt redan kan ha inlett (Saurugger, 2013: 39). Hypotesen om korrelationen som bör uppstå enligt teorierna är således att:

H4 Stater som är NATO-medlemmar bör vara positivt inställda till ett fördjupat militär- och försvarssamarbete i högre utsträckning än icke NATO-länder.

3.3 Hänsynstaganden för vissa stater

Nedan presenteras två specialfall som gäller för Finland, respektive Malta och Danmark. Fallen rör hur vi i denna uppsats behandlat två komplexa omständigheter rörande medlemskap i NATO och PESCO.

3.3.1 Finland

I denna studie har Finland definierats som en icke NATO-medlemsstat, trots att de blev medlemmar i organisationen den 4 april 2023 (NATO, 2023). För resolution 1 och 2 poserar inte detta något problem eftersom att landet vid tidpunkten för omröstningarna inte var medlem av NATO. Omröstningen för resolution 3 skedde dock den 19 april 2023 (Legislative Observatory, 2023), alltså dryga två veckor efter att landet anslutit sig till organisationen. Vi har gjort avvägningen att Finlands förhållningssätt till policyområdet inte kan ha påverkats väsentligt mycket under en så kort tidsperiod, och för studiens resultat är därav klassificering av landet konsekvent som icke-medlemsstat. Dock är vi medvetna om problematiken för måttets träffsäkerhet i relation till Finlands omröstningsresultat för resolution 3.

3.3.2 Malta och Danmark

Det bör belysas att Danmark och Malta är de två EU-stater som inte är medlemmar i PESCO. Denna omständighet medför att Danmark och Malta har fått ett väldigt lågt indexvärde jämfört med de andra medlemsländerna. För resultat anser vi inte att detta är problematiskt, eftersom att det endast påvisar det som är syftet med indexet, alltså vilka stater som är benägna att rösta och delta i ett fördjupat militär- och försvarssamarbete. Man kan dock ändå ställa sig kritisk till valet av PESCO-operationer till följd av denna anledning, och istället argumentera för att en annan typ av militärt samarbete inom EU hade varit ett bättre mått att använda för indexet.

4. Material

4.1 Avgränsning

Avgränsningen av materialet är baserat på en tidsram mellan 2015 och 2023 för de statistiska variablerna. Tidsramen har valts utifrån att de tre mest relevanta resolutionerna om EUs säkerhets- och försvarssamarbete röstades om av EU-parlamentet under denna tidsperiod. Vidare i detta avsnitt kommer materialet till den beroende och de oberoende variablerna att presenteras, vilket bland annat inbegriper data och statistik från EU:s institutioner, EU-parlamentets resolutioner och etablerade hemsidor med insamlad statistik.

4.2 Material till den beroende variabeln

4.2.1 Omröstningar

Det material som ligger till grund för ena halvan av den beroende variabeln är resultaten från omröstningarna för resolution 1, 2 och 3. Omröstningarna för förslagen skedde 2016, 2017 respektive 2023, och alla tre antogs av parlamentet. Informationen om lagförslagen finns på hemsidan *Legislative Observatory*, vilket är en officiell EU-databas som publicerar information om alla offentliga institutionella beslutsprocesser inom Unionen (Legislative Observatory, u.å). För information om hur parlamentarikerna röstat så används EU-parlamentets officiella hemsida, som publicerar resultaten av alla offentliga omröstningar (European Parliament, u.å.c).

4.2.2 PESCO

För den andra halvan av den beroende variabeln har statistik om staters medverkan i PESCO-operationer använts som material. Uppgifterna om staternas medverkan har tagits från PESCOs egna hemsida, där detaljer finns för vilken typ av operationer och uppdrag det är som genomförts (Permanent Structured Cooperation, u.å.b). För att enbart välja ut relevanta operationer för frågeställningen så har kodorden, som definieras i operationaliseringen, använts vid sökning. Genom att samla in denna information, i kombination med att markera vilka stater som varit samordnare för operationerna, har materialet för denna del av indexet fastställts.

4.3 Material till oberoende variabler

4.3.1 Standard Eurobarometer

Operationaliseringen av variabel 1, som representerar nationell opinion till ett försvarssamarbete, bygger på statistik från EU:s regelbundna opinionsundersökning Eurobarometer 96 (European Commission & European Parliament, 2022). Eurobarometer är EU:s officiella opinionsmätningssinstrument som används av EU:s institutioner för att hålla koll på den allmänna opinionen i medlemsstaterna (Europaparlamentet, 2023). I denna uppsats används Standard Eurobarometer, vilket är EU-kommissionens officiella opinionsundersökning. Metoden för undersökningarna är *face-to-face*-intervjuer i alla medlemsländer, baserade på ett slumpmässigt urval. En undersökning inom Standard Eurobarometer 96 (2022) har använts för att definiera Variabel 1. Urvalet bygger på att Eurobarometer inkluderar försvars- och säkerhetsarbetet inom unionen som en fråga, samt så har Eurobarometer 96 specifikt valts då året ligger nära annan statistisk vi inhämtat.

4.3.2 Eurostat

Insamlad statistik från officiella hemsidor inom EU:s institutioner har använts för att konstruera variablerna 2 (BNP) och 3 (procent av BNP spenderat på försvar). Data om dessa två variabler har inhämtats från *Eurostat Data Browser* (Eurostat, 2023). Eurostat är EU:s officiella statistikkontor och är ett generaldirektorat inom EU-kommissionen (European Commission, 2023). Data insamlad under 2021 används, då vi bedömer att detta är ett rimligt årtal utifrån vår etablerade tidsram.

5. Analys

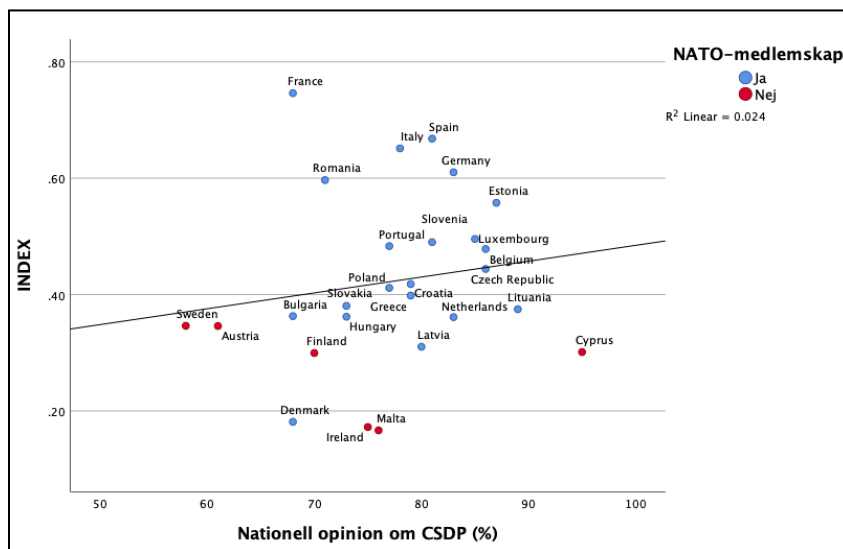
5.1 Resultat

5.1.1 Introduktion till resultat

I följande stycken kommer resultatet av den statistiska undersökningen att presenteras. Resultaten presenteras utifrån en regressionsanalys av de tre oberoende variablerna; nationell opinion (variabel 1), BNP (variabel 2), procent av BNP på försvar (variabel 3) samt NATO-medlemskap (variabel 4). Resultatet av analysen presenteras för varje variabel enskilt, och utgår från ett diagram som visar regressionslinjen. Resultatet för alla variabler presenteras i tabell 1, där värdena på r , R^2 och p illustreras. NATO-medlemskapet (variabel 4) presenteras i form av två diagram, samt är även utmarkerat i graferna för de andra variablerna.

5.1.2 Nationell opinion

Figur 5.1 visar på en mycket svag korrelation mellan vad befolkningen tycker om CSDP (variabel 1) och staternas indexvärden ($r = 0,157$). Avsaknaden av beroende mellan variablerna tyder på att den nationella opinionen inte påverkar vårt indexvärde ($R^2 = 0,024$). Denna tolkning av resultatet stärks också av att resultatet inte är statistiskt signifikant ($p = 0,436$), vilket illustrerar att ett samband inte går att fastställa.

Figur 5.1. Nationell opinion om CSDP, % av befolkningen som varit positiva till ett ökat säkerhetssamarbete, i förhållande till indexet.

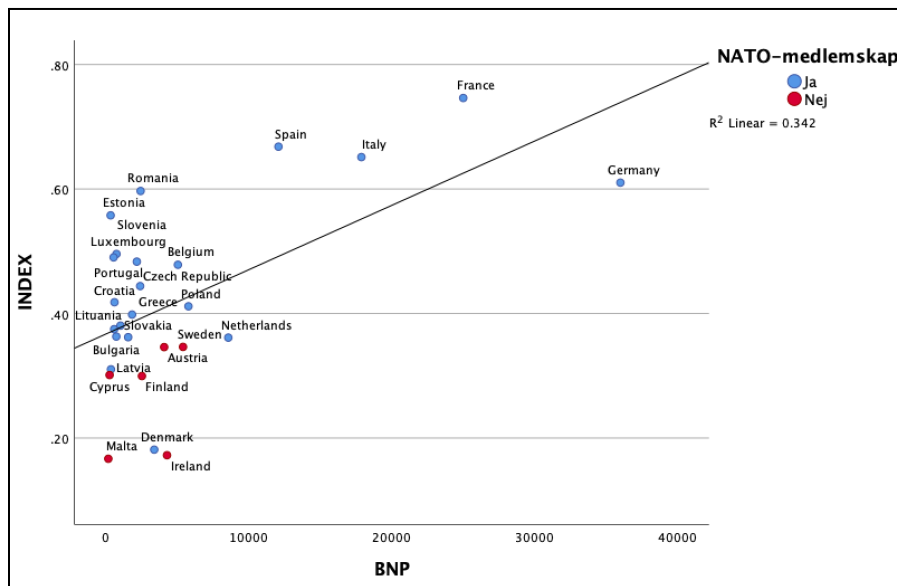
Tabell 1: Univariat analys av sambandet mellan				
Parameter	r	R ²	p-värde	
Variabel 1: Nationell opinion	0,157	0,024	0,436	
Variabel 2: BNP	0,585	0,342	0,001	
Variabel 3: % BNP på försvar	0,186	0,035	0,352	
Variabel 4: NATO-medlemskap			0,001	

Tabell 1. Resultatet av univariat analys av sambandet mellan de oberoende variablerna och indexvärdet

5.1.3 BNP

Sambandet mellan indexvärdet och nationellt BNP illustreras av figur 5.2. I figur 5.2 illustrerar en regressionslinje sambandet mellan x- och y-axeln. I detta fall visar regressionslinjen på en positiv korrelation mellan indexvärdet och BNP; då BNP ökar, ökar även indexvärdet. Det finns en positiv linjär korrelation ($r = 0,585$) och förändringen hos den beroende variabeln (index) kan till viss del förklaras av förändringen i det oberoende variabeln (BNP) ($R^2 = 0,342$). Denna svaga korrelation är statistiskt signifikant ($p = 0,001$). Resultatet tyder därmed på att det finns en svag positiv korrelation mellan variablerna.

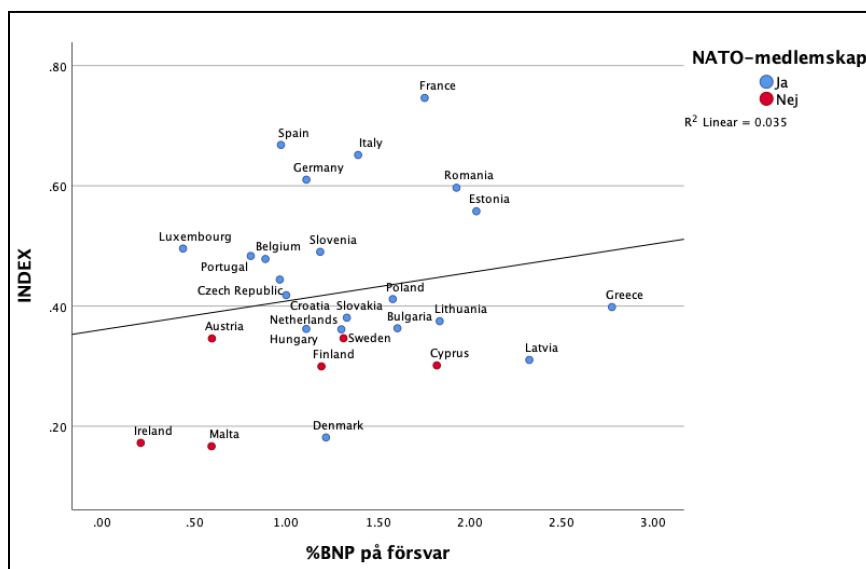
I figur 5.1 är det tydligt att detta resultat är beroende av flera avstickande länder. Tyskland, Frankrike, Italien och Spanien har alla högt indexvärde och mycket BNP i förhållande till resterande länder, och deras värden påverkar regressionslinjens riktning åt ett positivt håll och kan förklara den låga determinationskoefficienten ($R^2 = 0,342$).

Figur 5.2. Indexvärdet (y-axeln) och nationellt BNP (hundra miljoner euro) uppdelat i stater.

5.1.4 Procent av BNP på försvar

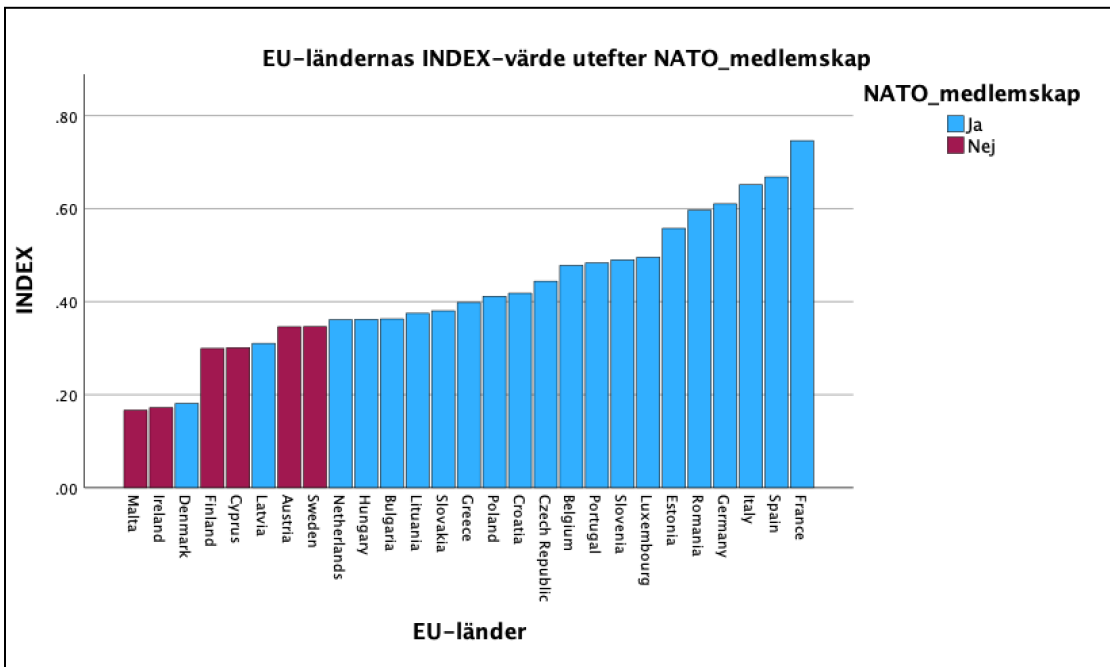
Sambandet mellan procent av BNP som spenderas på försvaret (variabel 3) och indexvärdet illustreras i figur 5.3. Regressionslinjen har en svag positiv riktning ($r = 0,186$), men visar att den beroende variabeln inte påverkas av den oberoende variabeln ($R^2 = 0,035$). Korrelationen är inte statistiskt signifikant ($p = 0,352$). Sammanfattningsvis kan det inte dras något samband mellan procent av BNP som spenderas på försvaret (variabel 3) och indexvärdet utifrån denna analys.

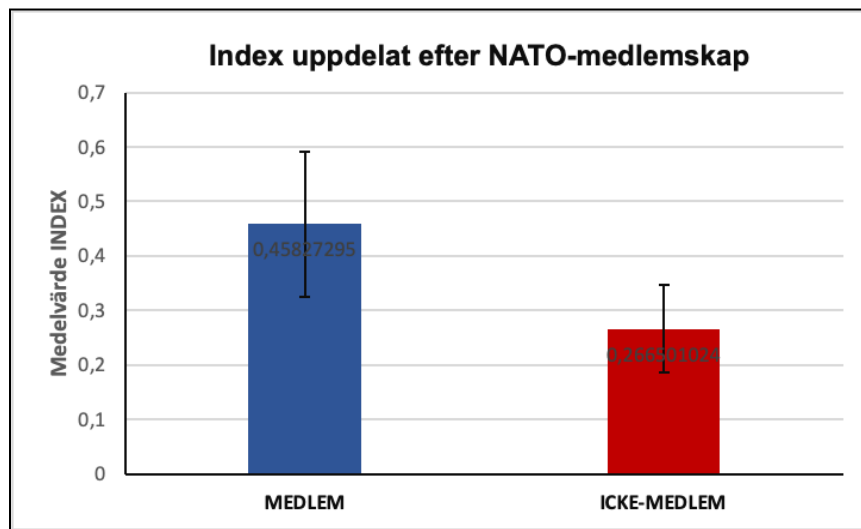
Figur 5.3. Indexvärdet (y-axeln) och procent av BNP som varje stat spenderar på försvar, uppdelat i stater.

5.1.5 NATO

Figur 5.4 illustrerar EU-länderna i ordning efter indexvärde (lågt-högt) och visar fördelningen av indexvärde i förhållande till NATO-medlemskap. De rödmarkerade länderna är inte NATO-medlemmar (med Finland som specialfall), medan de blåmarkerade är med i NATO. En tolkning av figur 5.4 är att icke-NATO-medlemmar placeras längre till vänster och har därmed ett lägre indexvärde än övriga länder. Alla sex icke-NATO-medlemsländer har ett lägre indexvärde än NATO-medlemsländerna, med två undantag. Fördelningen av indexvärde mellan medlemmar och icke-medlemmar i NATO är förtydligat i figur 5.5. Det genomsnittliga indexvärdet av NATO-medlemsländerna är ungefär 72% större än övriga länder. Denna skillnad är statistiskt signifikant ($p < 0,001$).

Figur 5.4 EU-länderna sorterade utefter indexvärde, markerade med NATO-medlemskap

Figur 5.5 Medelvärdet av indexvärdet hos NATO-medlemmar jämfört med icke-NATO-medlemmar, \pm standardavvikelse

5.1.6 Sammanfattning

En multivariat regressionsanalys (tabell 2) där variabel 1,2 och 3 inkluderas för att förklara den beroende variabeln (indexvärdet) visar att BNP (variabel 2) är den bästa förklaringsfaktorn i förhållande till variabel 1 och 3. Variablerna tillsammans skapar ett starkare samband ($r = 0,641$) och beroende till den beroende variabeln ($R^2 = 0,441$), men det är tydligt att varken variabel 1 ($p = 0,328$) och 3 ($p = 0,258$) har något statistiskt samband med index.

Sammanfattningsvis, analysen av variabel 2 (BNP) visar på en statistiskt signifikant svagt positiv korrelation. Trots att NATO-medlemskapet inte analyseras som ett linjärt samband, kan man se en statistiskt signifikant skillnad i indexvärdet mellan NATO-medlemmar och icke-medlemmar, där NATO-medlemmarna i högre grad deltar och röstar för ett europeiskt försvarssamarbete.

Tabell 2: Multivariat regressionanalys			
Parameter	r	R ²	p-värde
Modell*	0,641	0,411	0,006
Variabel 1: Nationell opinion	0,162 ^a		0,328
Variabel 2: BNP	0,6 ^a		0,001
Variabel 3: % BNP på försvar	0,187 ^a		0,258
* Multivariat analys av variabel 1, 2 och 3			
^a Standard Coefficient Beta			

Tabell 2. Multivariat regressionsanalys av variabel 1,2 och 3

5.2 Diskussion

5.2.1 Introduktion

I följande avsnitt kommer de presenterade resultaten analyseras med hjälp av liberal intergovernmentalism och neofunktionalism. I centrum för analysen står de hypoteser som lagts fram, och hur väl dessa stämmer överens med utfallen från studien. Variablerna behandlas var för sig och en sammanfattning av resultatet och analysen presenteras.

5.2.2 Nationell opinion

Resultatet av undersökningen för befolkningens opinion om CSDP (variabel 1) i relation till indexvärde (figur 5.1) visar att det inte finns något påvisbart samband mellan variablerna. Vår teoribaserade hypotes om sambandet lyder:

H1 *En nationell opinion för ett försvarssamarbete leder till att staternas positiva inställning till försvarssamarbetet ökar.*

Hypotesen är grundad i neofunktionalismens förklaring av relevansen av andra aktörer än staten och därigenom att befolkningen inom ett land påverkar landets ageranden internationellt. I resultatet presenterat i figur 5.7 kan vi inte se något sådant samband, då regressionslinjen har en nästintill obefintligt positiv lutning och korrelationsanalysen (tabell 1) visar även den på avsaknad av samband.

Utifrån neofunktionalismen är en möjlig förklaringsfaktor till vårt resultat att teorin lägger stort fokus vid betydelsen av ett flertal andra aktörer. Även om befolkningens möjlighet att påverka statens inställning beskrivs som en teoretisk aspekt, är ekonomiska intresseaktörer och politiska partier också betydelsefulla. Intresseorganisationer har stor möjlighet att påverka inställningen till ett samarbete och överförandet av lojalitet. Därmed, då variabel 1 endast fokuserar på en av aktörerna, är det möjligt att inkludering av fler aktörer hade gjort variabeln mer i linje med neofunktionalismens antagande. Vi valde att inkludera befolkningens opinion som en enskild variabel då den beskrivs som relevant inom neofunktionalismen, men vårt resultat tyder på att en ökad komplexitet i analysen varit önskvärd.

Dessutom kan vårt fokus på stater möjligtvis påverka vår möjlighet att utgå från neofunktionalismen för att till fullo förklara ett ökat försvarssamarbete. En aspekt

inom teorin är att samarbete sker på grund av att *transnationella* intressen skapas, med grund i betydelsen av transnationella aktörer och grupper. Därmed är det inte enbart inställningen *inom* en stat som anses betydelsefull och statsgränser är inte lika viktiga, något som vi inte tagit hänsyn till i vår analys.

Trots att vårt resultat inte visar på ett samband, säger detta nödvändigtvis ingenting om neofunktionalismens möjlighet att förklara integration. Tidigare forskning har etablerat ett samband mellan liknande variabler. Cross (2013) drar en slutsats att transnationella vetenskapsbaserade grupper, där kunskap kan delas mellan medlemsländerna, skapar en gemensamhet som främjar militärt samarbete inom EU. Cross menar att ramverket *Epistemic Community* kan förklara militär integration och undersökningen baseras på samspelet i den europeiska unionens militära kommitté. Cross visar på värdet att analysera intressegrupper transnationellt, vilket kan vara en alternativ förklaring till det neofunktionalistiska perspektivet.

5.2.3 BNP

Resultaten för korrelationen mellan BNP och staternas indexvärden, som redovisas i figur 5.2, visar på ett positivt, om än något svagt, samband. Hypotesen som etablerades för korrelationen lyder:

H2 *Medlemsstater med ett relativt lägre BNP bör vara positivt inställda till att ingå ett fördjupat militär- och försvarssamarbete inom EU.*

Utifrån H2 och den liberala intergovernmentalismen teoretiska antagande, så förväntades ett negativt samband för korrelationen mellan BNP och indexvärdet. Detta innebär att resultatet och hypotesen inte stämmer överens med varandra, och att teorins förklaring inte håller för att förklara den korrelation som vi ser. Enligt den liberala intergovernmentalismen så förväntades ett negativt samband eftersom att stater anses vilja medverka i sådana integrationsprocesser som gynnar dem, och i enlighet med detta antas att stater med små ekonomier kommer att gynnas mer av att samarbete, än stater som redan är stora ekonomier och klarar sig bättre för egen maskin. Dock bör det noteras att den liberala intergovernmentalismen är splittrad i detta hänseende och det finns även argument inom teorin som skulle kunna peka på att sambandet skulle vara positivt. Ett exempel på detta är att teorin inom ekonomiska samarbeten väntar sig att rikare stater föredrar samarbeten som innefattar gemensamma policys eller mer djupgående integrerade samarbeten, medan fattigare stater föredrar att ekonomiska samarbeten innefattar inslag som kan hjälpa dem ekonomisk, exempelvis subventioner (Leuffen, et al. 2022: 81). Ett möjligt svar till

varför hypotesen inte stämmer överens med resultatet är därav att teorin i sig själv inte har en tydlig uppfattning om hur korrelationen "ska" se ut. Därmed hade eventuellt ett annat ekonomiskt mått, mer anpassat efter teorins antagande, kunnat vara användbart.

Vidare är det intressant att diskutera styrkan i den korrelation som hittats, med tanke på att fyra stater avviker så pass mycket från resten av de andra staterna. Tyskland, Frankrike, Italien och Spanien har, i jämförelse med de andra EU-medlemsstaterna, väldigt stora ekonomier, vilket gör att de placerar sig mycket längre till höger i grafen (se figur 5.1) än alla andra. Om man spekulerar kring påverkan detta kan ha för korrelationens styrka, är den troligtvis ganska stor, och således hade resultatet potentiellt varit mer intetsägande utan dessa fyra ekonomier. Detta behöver inte *per se* anses problematiskt, men bör göra att resultatet betraktas med en viss försiktighet.

5.2.4 Procent av BNP spenderat på försvar

För resultatet på variabel 4, alltså procent av BNP spenderat på försvaret, så har ett nästintill obefintligt positivt samband, utan en statistiskt signifikans, hittas. Hypotesen som prövades var:

H3 *Stater som prioriterar en satsning på det militära försvaret nationellt kommer att rösta för ett fördjupat militär- och försvarssamarbete inom EU.*

Både liberal intergovernmentalism och neofunktionalism argumenterar för en positiv korrelation, då de menar att de ekonomiska intressena för stater som redan spenderar mycket på försvar bör skapa ett intresse för staterna att fördjupa samarbetet inom området. Utöver ekonomin som förklaringsfaktor så motiverar teorierna även den förväntade korrelationen med att stater agerar rationellt genom att vara konsekventa i sina intressen nationellt och i EU (liberal intergovernmentalism), respektive att se det som rationellt att aktörer vill ge auktoritet till supranationella organisationer då det är gynnsamt för aktören i stort (neofunktionalism). En möjlig förklaring till att denna hypotes inte är att stater som redan spenderar mycket på försvaret skulle kunna anse det ostrategiskt att dela med sig av sina relativa fördelar till andra stater som inte satsat lika stort. Detta argument blir mer av en realistisk kritik mot teoriernas antagande, då realismen menar att stater inte skulle vilja förminska sina egna relativa fördelar i ett system med nollsummespel (Levy & Thompson, 2011: 28-29).

5.2.5 NATO

Analysen av NATO-medlemskapet i förhållande till indexvärdet visar en skillnad mellan medlemmar och icke-medlemmar, där NATO-medlemmar i genomsnitt har ett högre indexvärde. Hypotesen för sambandet är:

H4 *Stater som är NATO-medlemmar bör vara positivt inställda till ett fördjupat militär- och försvarssamarbete i högre utsträckning än icke NATO-länder.*

Resultatet ger belegg för vår hypotes och illustrerar att länderna som inte är NATO-medlemmar i mindre utsträckning röstar för och deltar i CSDP-inspirerade engagemang. Både liberal intergovernmentalismen och neofunktionalismen bidrar med förklaringar till detta samband. En förklaringsfaktor grundad i liberal intergovernmentalism är att stater som redan har konstruerat institutioner för försvarssamarbete (inom NATO) är mer benägna att fortsätta liknande samarbeten. Utifrån neofunktionalismen kan denna förklaringsfaktor utvecklas genom att introducera förändring i auktoritet och inställning till supranationella organisationer, då icke-statliga aktörer inom NATO-medlemsländerna redan har en positiv inställning till försvarssamarbete generellt, och därför är öppna för ytterligare samarbete inom EU. Antagandet om *spill-over* principen kan ifrågasättas, då den inte är konstruerad för *spill-over* mellan två olika organisationer. Vårt resultat lägger dock en grund för att *spill-over*-principen skulle kunna anpassas för att beskriva sambandet mellan NATO och EU, även om det finns flera faktorer som skulle kunna förklara sambandet.

Det finns många faktorer som skulle kunna användas för att förklara och kritisera dessa utgångspunkter. Ojanen (2006) diskuterar att NATO och EU är beroende av varandra, och att NATO kan vara ett hinder för en enbart europeisk försvarsunion. Vårt resultat kan tolkas som att NATO-medlemskap snarare främjar intresset för en EU-försvarsunion, men resultatet och operationaliseringen av teoriernas antaganden kan ifrågasättas; är det verkligen NATO-medlemskapet i sig som bidrar till ökad positivitet till EU:s försvarsunion, eller är det bara ett uttryck för medlemsländernas redan existerande internationella intressen och ställningstaganden?

5.2.6 Vad säger resultatet oss?

Resultaten av denna studie är till viss del som förväntat oss, men skiljer sig också på en rad sätt. För variabel 2 hittades en svag positiv korrelation, medan resultaten för variablerna 1 och 3 inte är tillräckligt statistisk signifikanta för att slutsatser ska kunna dras. Då variabel 4 är dikotom har inte en korrelation hittats, men en trend som stämmer överens med hypotesen har identifierats. Hypoteserna, som lagts fram med stöd av neofunktionalismen och intergovernmentalismen, för de tre andra variablerna har inte visat sig stämma lika väl överens med resultaten.

Det som resultatet av variabel 1 säger oss är det inte finns ett statistiskt säkerställt samband. Därav krävs mer djupgående analyser för att kunna tala om att den nationella opinionen faktiskt påverkar stater ageranden inom försvarssamarbetet. I linje med detta ifrågasätts också neofunktionalismens förmåga att tillfullo redogöra för korrelationen, och som en kompletterande förklaring kan man se till flera andra dimensioner och tolkningar som finns inom teorin, såsom exempelvis att flertalet aktörer utöver folket har en påverkan på statens agerande.

För variabel 2 så visar resultatet att det finns ett positivt samband för korrelationen. Korrelationen är relativt stark och statistiskt signifikant. Dock är inte korrelationen så pass stark att man kan peka på ett fastslaget samband, utan snarare se att det finns tydliga tendenser för att staternas storlek på BNP påverkar deras benägenhet att delta i, och rösta för, EUs försvars- och militärsamarbete. När resultatet tolkas bör det även noteras att fyra stater med högt BNP avviker från resten av medlemsstaterna, då det kan påverka vilka slutsatser som kan dras. Resultatet går emot den hypotes som skapades med teoretiska antaganden från den liberala intergovernmentalismen, vilket potentiellt skulle kunna förklaras av att teorin är tvetydig i sin syn på vad som påverkar stater incitament att medverka i försvarssamarbeten.

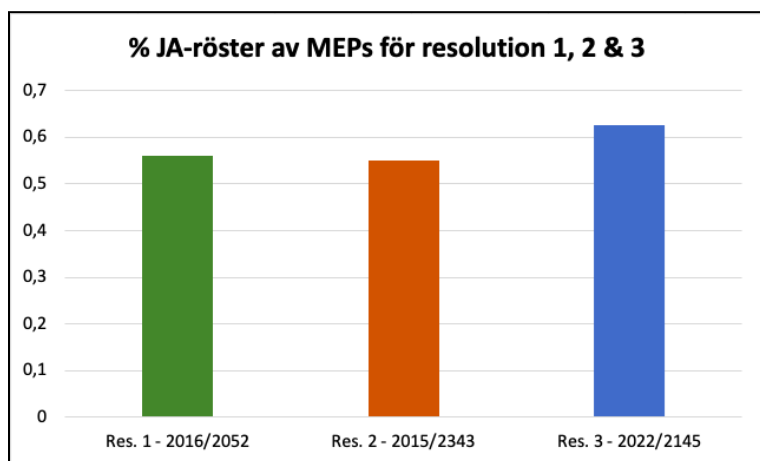
Resultatet för variabel 3 visar på en svag positiv korrelation. Det är inte möjligt att tolka ett svar med statistisk signifikans från det resultat som vi fått. Till följd av detta bör de teoretiska förklaringarna från den liberala intergovernmentalismen och neofunktionalismen anses ofullständiga för att förklara resultatet. Dock kan kompletterande ansatser från både teorierna själva, men även andra teorier som har motstridiga förklaringar till sambandet, användas för att förstå varför hypotesen inte höll.

Resultatet av variabel 4 ger en tydlig indikation på att NATO-medlemskap har en påverkan på EU-medlemsstaternas deltagande och röstande för ett fördjupat militär- och försvarssamarbete. Den hypotes som grundades på neofunktionalismen och den

liberala intergovernmentalismen stämmer därav överens med resultatet. Den neofunktionalistiska förklaringen till hypotesen bygger på dess antagande om *spill-over* effekten. Medan liberal intergovernmentalism istället argumenterar för att stater som rationella aktörer kommer att behålla samma inställning till frågor inom EU-samarbetet som de har nationellt, alltså förväntar man sig att stater som redan är positivt inställda till ett integrerat samarbete konsekvent kommer att vara det.

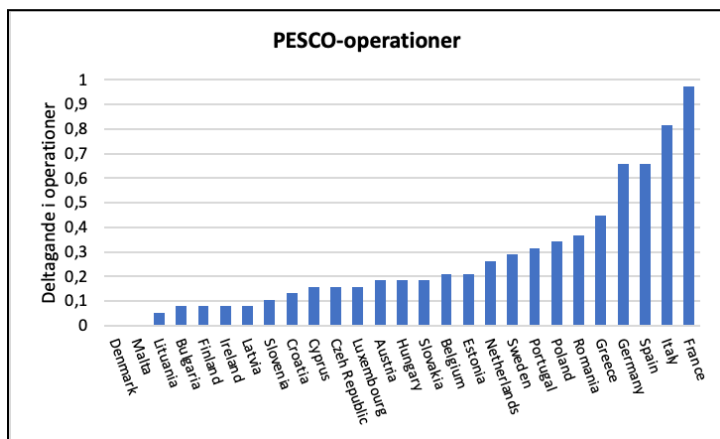
5.2.7 Indexets validitet

En validitetsproblematik är huruvida operationaliseringen av “EU-medlemsländernas inställning till ett fördjupat försvarssamarbete” är korrekt (Esaiasson et al., 2021: 57). Visar indexet på det uppsatsen ämnar att visa? Indexet består dels av resultatet av tre omröstningar i EU-parlamentet. Vi har valt att tolka detta resultat som att ländernas MEPs (Member of Parliament) röstar i linje med statens syn på ett gemensamt försvarssamarbete, även om uppenbara skillnader finns mellan partigrupperna i EU-parlamentet och staters vilja. Den del av vårt resultat som strider mot detta antagande är att den procentuella andelen MEPs från varje land som röstat ja skiljer sig till stor del mellan resolutionerna (se bilaga 2). Ett tydligt exempel är Sverige; 80% av de svenska MEPs röstade för resolution 3, medan endast 5% röstade för resolution 2 (se bilaga 4). En potentiell faktor som kan ha påverkat denna skillnad är Rysslands invasionskrig av Ukraina som utbröt mellan att omröstningarna för resolution 2 och 3, och som har haft en stor påverkan på både det säkerhetspolitiska samtalet och det faktiska säkerhetshotet inom EU. Möjligtvis kan det även finnas andra delar i resolutionerna som skiljer sig åt och som kan ha påverkat den stora skillnad i den procentuella andelen av MEPs som röstade för resolutionen. Trenden gäller inte heller enbart för Sveriges parlamentariker, utan såsom figur 5.6 visar har det funnits en generell ökning mellan hur staterna tenderat att rösta i resolutionerna 1 och 2, jämfört med resolution 3.

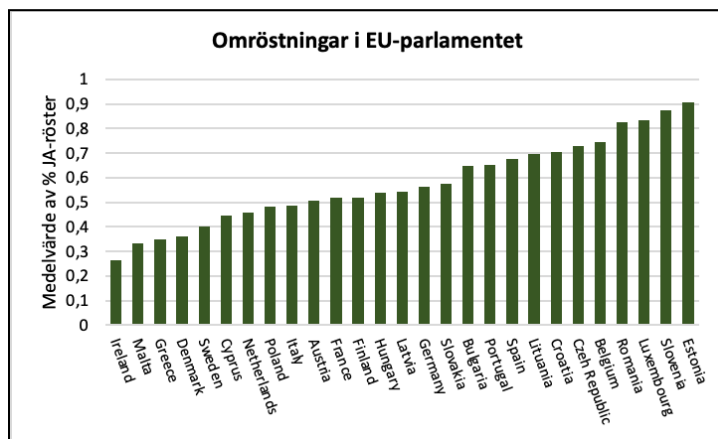

Figur 5.7: % av MEPs som röstat för resolutionerna (y-axeln) och de tre resolutionerna (x-axeln)

Användningen av PESCO-operationer kan också problematiseras. Det är tydligt att länder som anses stora inom EU (Frankrike, Italien, Spanien och Tyskland) (figur 5.8) deltar mest i projekten och får högst värden. Visar det just dessa länders ambition att delta i försvarsbaserade operationer, eller hade resultatet varit liknande för andra sorters EU-samarbeten? Risken är att PESCO visar på högt deltagande i EU generellt, och därför inte fungerar som ett mått på vår frågeställning. Dessutom finns stora skillnader mellan ländernas värden i PESCO-operationerna och omröstningarna (figur 5.8 och 5.9). Kontrollvariabler (exempelvis undersökning av deltagande inom ett annat område) hade kunnat undersöka detta och eventuellt stärka trovärdigheten av vårt index.

Figur 5.8. Deltagande i PESCO-operationer

Figur 5.9. Medelvärde av % ja-röster

6. Avslutning

Den frågeställning som denna uppsats ämnat att besvara är:

Vad är relationen mellan de europeiska staternas ekonomiska och militära situation samt folkliga EU-opinion, och deras benägenhet att delta i, samt rösta för, ett fördjupat säkerhets- och försvarsarbete inom EU?

Utifrån de resultat som vi fått så går det att identifiera en varierande korrelation, beroende av vilken variabel, mellan EU-medlemsstaternas ekonomiska, politiska och militära situation och deras benägenheten att delta i integrationsarbetet för säkerhet- och försvarssamarbetet inom EU. Framförallt går det att fastslå en viss korrelation mellan ett av våra ekonomiska mått och NATO-medlemskap, som båda har en god statistisk signifikans. På grund av avsaknaden av kontrollvariabler är det dock inte möjligt att fastslå några kausala samband utifrån denna studie. Vidare har de två europeiska integrationsteorierna, liberal intergovernmentalism och neofunktionalism, givit goda teoretiska förklaringar till varför korrelationen mellan våra variabler har uppstått, även om teorierna i vissa aspekter även visat upp svagheter och kunnat kritiserats för att inte till fullo erbjuda godtagbara förklaringar till alla resultat. Slutsatsen som kan dras av denna studie är således att det finns en viss korrelation mellan EU-medlemsstaternas ekonomiska, politiska och militära situation och deras benägenhet att delta i, och rösta för, ett gemensamt säkerhets- och försvarsarbete, men att i vilken utsträckning detta sker inte är möjligt att bedöma med anledning av denna studies begränsningar.

7. Källförteckning

- Anderson, Stephanie. 2004. "The EU: From Civilian Power to Military Power?" , reviewing *Toward a European Army: A Military Power in the Making?* By Trevor C. Salmon and Alistair J. K. Shepherd. Boulder: Lynne Rienner Publishers, 2003. 239 pp., \$49.95 (ISBN: 1-58826-236-, <https://www.jstor.org/stable/pdf/3699717.pdf>, hämtad: 10.05.23.
- Binici, Özer. 2022. "European Integration Theory in Times of Crises: Updating "The Old Debate" with a Morphogenetic Approach", *Europolity*, 16(2), pp. 5–38. <https://search-ebscohost-com.ludwig.lub.lu.se/login.aspx?direct=true&AuthType=ip,uid&db=poh&AN=161389808&site=ehost-live>.
- Boin, Arjen & Rhinard, Mark. 2023. "Crisis management performance and the European Union: the case of COVID-19", *Journal of European Public Policy*, 30(4), pp. 655–675. doi:10.1080/13501763.2022.2141304.
- Braw, Elisabeth. 2022. "Is an EU Army Coming?", *Foreign Policy*, <https://foreignpolicy.com/2022/03/20/is-an-eu-army-coming/>, hämtad: 10.05.23.
- Börzel, Tanja A. & Risse, Thomas. 2019. "Grand theories of integration and the challenges of comparative regionalism". *Journal of European Pubic Policy*. 26(8), pp 1231–1252. doi: 10.1080/13501763.2019.1622589
- Chappell, Laura. 2009. "Differing member state approaches to the development of the EU Battlegroup Concept: implications for CSDP", *European Security*, 18(4), pp. 417–439. doi:10.1080/09662839.2010.498419.
- Council of the European Union. 2018. "Council decision establishing a common set of governance rules for PESCO projects" Foreign Affairs Council meeting Luxembourg, 25 June 2018, Press office - General Secretariat of the Council: <https://www.consilium.europa.eu/media/35786/council-decision-pesco-projects.pdf>
- Cross, M.K.D. (2013) 'The Military Dimension of European Security: An Epistemic Community Approach', *Millennium* (03058298), 42(1), pp. 45–64. doi:10.1177/0305829813497821.
- Dennison, Susi & Franke, Ulrike & Zerka, Pawel. 2018. "The nightmare of the dark: The security fears that keep Europeans awake at night" European Council on Foreign Relations ECFR.eu, Flash Scorecard 23 July 2018,

https://ecfr.eu/special/the_nightmare_of_the_dark_the_security_fears_that_keep_europeans_awake_at_n/#uk

Esaiasson, Peter & Giljam, Mikael & Oscarsson, Henrik & Wägnerud, Lena. 2012. *Metodpraktikan, Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Upplaga 4:1, Nordstedts Juridik AB, ISBN: 978-9139-11217-4.

EU. u.å.a. “History of the European Union 1945-59”, europa.eu, Directorate-General for Communication, https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/history-eu/1945-59_en, hämtad: 10.05.23.

EU. u.å.b. “History of the EU”, europa.eu, Directorate-General for Communication, https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/history-eu_en, hämtad: 10.05.23.

EUR-Lex. 2007. “Treaty of Lisbon amending the Treaty on European Union and the Treaty establishing the European Community”, 2007/C 306/01, Official Journal of the European Union, 17.12.2007, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C_.2007.306.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AC%3A2007%3A306%3ATOC, hämtad: 10.05.23.

Eurocorps. 2018. “EU BATTLEGROUPS”, eurocorps.org, <https://www.eurocorps.org/readiness/european-battle-group/>, hämtad: 10.05.23.

Europaparlamentet. 2023. “Eurobarometer”, europarl.europa.eu, <https://www.europarl.europa.eu/at-your-service/sv/be-heard/eurobarometer>, hämtad: 11.05.23

European Commission & European Parliament, 2022. “Eurobarometer 96.1-96.3 (2022)”. Brussels. GESIS, Cologne. ZA7846 Data file Version 1.0.0, <https://doi.org/10.4232/1.13882>. (<https://europa.eu/eurobarometer/screen/home>)

European Commission. 2023. “DG Estat” Powerpoint Presentation, https://commission.europa.eu/system/files/2023-03/Organisation_chart_01032023_EN.pdf hämtad: 16-05-2023.

European Parliament. “Legislative texts adopted”. <https://www.europarl.europa.eu/plenary/en/parliament-positions.html> , hämtad: 14.05.23

- European Union External Action. 2021a. "EU Security, Defence and Crisis response, The Common Security and Defence Policy", Strategic Communications, 12.08.2021, https://www.eeas.europa.eu/eeas/common-security-and-defence-policy_en#top, hämtad: 10.05.23.
- European Union External Action. 2021b. "The Common Security and Defence Policy (CSDP), The shaping of a Common Security and Defence Policy" Strategic Communications, 10.08.2021, https://www.eeas.europa.eu/eeas/shaping-common-security-and-defence-policy_en, hämtad: 10.05.23.
- European Union. u.å. "About Eurobarometer", <https://europa.eu/eurobarometer/about/eurobarometer>, hämtad: 11.05.23
- Eurostat. 2023. "Welcome to Eurostat" <https://ec.europa.eu/eurostat/en/>, hämtad: 16-05-2023.
- Eurostat. 2021a. "GDP and main components (output, expenditure and income)" https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/NAMA_10_GDP/bookmark/table?lang=en&bookmarkId=61d64626-94d3-4b38-9149-4569a73434af, hämtad: 20.05.23.
- Eurostat. 2021b. "General government expenditure by function (COFOG)" https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/gov_10a_exp/default/table?lang=en, hämtad: 20.05.23.
- Gégout, Catherine. 2010. *European Foreign and Security Policy: States, Power, Institutions, and American Hegemony*. Toronto: University of Toronto Press. <http://www.jstor.org/stable/10.3138/j.ctt2tv3sh>
- Glen, Stephanie. u.å. "Mann Whitney U Test: Definition, How to Run in SPSS" StatisticsHowTo.com: Elementary Statistics for the rest of us! <https://www.statisticshowto.com/mann-whitney-u-test/> hämtad: 19.05.23.
- Haas, Ernst B. 1968. *The Uniting of Europe: Politics, Social and Economic Forces, 1950-1957*, second edition, Stanford, CA: Stanford University Press
- Hooghe, Liesbet & Marks, Gary. 2009. "A Postfunctionalist Theory of European Integration: From Permissive Consensus to Constraining". *British Journal of Political Science*. 39(1), pp. 1-23. <https://www.jstor.org/stable/27568377>

- Huntley, M.D. 2022. "European defence policy at a crossroads – Germany preserving the status quo and France seeking change?", *European Politics & Society*, 23(2), pp. 173–188. doi:10.1080/23745118.2020.1855710.
- Julian, Bergmann & Arne, Niemann. 2015. "Theories of European Integration" i Jorgensen, Knud Erik & Aarstad, Aasne Kalland & Drieskens, Edith & Laatikainen, Katie & Tonra, Ben, 2015, *The SAGE Handbook of European Foreign Policy*, TWO VOLUME SET s. 166-182
- Kleine, Mareike & Pollack, Mark. 2018. 'Liberal Intergovernmentalism and Its Critics'. *Journal of Common Market Studies*. 56(7), pp. 1493-1509. <https://heinonline-org.ludwig.lub.lu.se/HOL/P?h=hein.journals/jcmks56&i=1505>
- Legislative Observatory. 2016. "2016/2052(INI)". [https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2016/2052\(INI\)&l=en](https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2016/2052(INI)&l=en) , hämtad 08.05.23
- Legislative Observatory. 2017. "2015/2343(INI)". [https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2015/2343\(INI\)&l=en](https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2015/2343(INI)&l=en) , hämtad 08.05.23
- Legislative Observatory. 2023. "2022/2145(INI)". [https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2022/2145\(INI\)&l=en](https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2022/2145(INI)&l=en) , hämtad 08.05.23
- Legislative Observatory. u.å. "What is the Legislative Observatory?". <https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/info/info2.do> , hämtad: 14.05.23
- Legrand, Jérôme. 2022. "Common security and defence policy", Fact Sheets on the European Union, European Parliament, <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/en/sheet/159/common-security-and-defence-policy>, hämtad: 10.05.23.
- Leuffen, Dirk; Rittberg, Berthold & Schimmelfennig, Frank. 2022. *Integration and Differentiation in the European Union*. 2. Uppl. Schweiz: Palgrave Macmillan Cham. DOI:10.1007/978-3-030-76677-1
- Levy, Jack S. & Thompson, William R. 2010. *Causes of War*. Chichester: Wiley-Blackwell.
- Moravcsik, Andrew & Schimmelfennig, Frank. 2019. "Liberal Intergovernmentalism" i Wiener, Antje, Börzel, Tanje A. & Risse, Thomas.

2019. *European Integration Theory*. 3. Uppl. Oxford University Press 2019 s. 64-84.
- Moravcsik, Andrew. 1998. *The Choice for Europe. Social Purpose and State Power from Messina to Maastricht*. Ithaca, NY: Cornell University Press
- NATO. 2023. Member Countries.
https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_52044.htm , hämtad: 17.05.23
- Niemann, Arne & Schmitter, Philippe C. 2009. “Neofunctionalism” i Wiener, Antje & Diez, Thomas 2009. *European Integration Theory*, Second Edition, Oxford University Press 2009 s. 45-67.
- Ojanen, Hanna. 2006. “The EU and Nato: Two Competing Models for a Common Defence Policy”, *Journal of Common Market Studies*, 44(1), pp. 57–76.
doi:10.1111/j.1468-5965.2006.00614.x.
- Parlement européen. 2016. “Procès-Verbal”.
https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/PV-8-2016-11-22-RCV_FR.html , hämtad: 08.05.23
- Parlement européen. 2017. “Procès-Verbal”.
https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/PV-8-2017-03-16-RCV_FR.html , hämtad: 08.05.23
- Parlement européen. 2023. “Procès-Verbal”.
https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/PV-9-2023-04-19-RCV_FR.html , hämtad: 08.05.23
- Permanent Structured Cooperation, u.å.a, “About”, europa.eu.,
<https://www.pesco.europa.eu/about/>, hämtad: 10.05.23.
- Permanent Structured Cooperation, u.å.b,
<https://www.pesco.europa.eu/> , hämtad: 18.05.23
- Rhinard, Mark. 2019. “The Crisisification of Policy-making in the European Union”, *Journal of Common Market Studies*, 57(3), pp. 616–633.
doi:10.1111/jcms.12838.
- Rieker, Pernille. 2006. “From Common Defence to Comprehensive Security: Towards the Europeanization of French Foreign and Security Policy?”, *Security Dialogue*, 37(4), pp. 509–528. doi:10.1177/0967010606072507.

- Rogers, James. 2009. "From "Civilian Power" to "Global Power": Explicating the European Union's "Grand Strategy" Through the Articulation of Discourse Theory", *Journal of Common Market Studies*, 47(4), pp. 831–862. doi:10.1111/j.1468-5965.2009.02007.x.
- Rosamond, Ben. 2000. *Theories of European Integration*. Pgrave Mcmillan, New York
- Saurugger, Sabine. 2013. *Theoretical Approaches to European Integration*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
- Schmitter, Philippe. C. 2005. "Ernst B. Haas and the legacy of neofunctionalism". *Journal of European Public Policy*, 12(2), 255–272. <https://doi.org/10.1080/13501760500043951>
- Winn, Neil. 2003. "Towards a Common European Security and Defence Policy? The Debate on NATO, the European Army and Transatlantic Security", *Geopolitics*, 8(2), pp. 47–68. doi:10.1080/714001032.

Bilagor

Bilaga 1. Statistik för oberoende variabler

EU-länder	Population size (million)	Members: Common CSDP? % YES 2021/2022	GDP (million euro) (Eurostat, 2021a)	%GDP on defence 2021 (Eurostat, 2021b)	NATO?	INDEX
Austria	8,955,797	61,00	406 148,7	0,59	Nej	0,346003898
Belgium	11,592,952	86,00	502 521,1	0,89	Ja	0,478279031
Bulgaria	6,877,743	68,00	71 077,0	1,61	Ja	0,363003094
Croatia	3,899,000	79,00	58 290,9	1,00	Ja	0,4180622
Cyprus	1,244,188	95,00	24 019,0	1,82	Nej	0,301169592
Czech Republic	10,505,772	86,00	238 249,5	0,96	Ja	0,444026733
Denmark	5,856,733	68,00	336 718,8	1,22	Ja	0,181318682
Estonia	1,330,932	87,00	31 444,9	2,04	Ja	0,55764411
Finland	5,541,017	70,00	250 594,0	1,19	Ja	0,299546944
France	67,749,632	68,00	2 500 870,0	1,75	Ja	0,746193227
Germany	83,196,078	83,00	3 601 750,0	1,11	Ja	0,610197367
Greece	10,641,221	79,00	181 674,6	2,77	Ja	0,398287384
Hungary	9,709,891	73,00	154 120,1	1,11	Ja	0,361946531
Ireland	5,033,165	75,00	426 283,4	0,21	Nej	0,172340818
Italy	59,109,668	78,00	1 787 675,4	1,39	Ja	0,651225667
Latvia	1,884,490	80,00	33 616,5	2,32	Ja	0,310307018
Lithuania	2,800,839	89,00	56 153,5	1,84	Ja	0,374800639
Luxembourg	640,06	85,00	72 295,0	0,44	Ja	0,495614035
Malta	518,54	76,00	15 001,9	0,59	Nej	0,166666667
Netherlands	17,533,044	83,00	855 470,0	1,30	Ja	0,361242961
Poland	37,747,124	77,00	576 382,6	1,58	Ja	0,411562938
Portugal	10,325,147	77,00	214 741,0	0,81	Ja	0,483291562
Romania	19,119,880	71,00	241 268,4	1,93	Ja	0,596773658
Slovakia	5,447,247	73,00	100 323,5	1,33	Ja	0,380566801
Slovenia	2,108,079	81,00	52 208,1	1,18	Ja	0,490131579
Spain	47,415,750	81,00	1 206 842,0	0,97	Ja	0,667982732
Sweden	10,415,811	58,00	538 317,6	1,31	Nej	0,346324144

Bilaga 2. Procent ja-röster per resolution per land

EU-länder	% of YES-votes Res. 1 - 2016/2052	% of YES-votes Res. 2 - 2022/2145	% of YES-votes Res. 3 - 2015/2343
Austria	0,33333333	0,57894737	0,61111111
Belgium	0,85714286	0,66666667	0,71428571
Bulgaria	0,64705882	0,70588235	0,58823529
Croatia	0,90909091	0,75	0,45454545
Cyprus	0,66666667	0,16666667	0,5
Czech Republic	0,66666667	0,80952381	0,71428571
Denmark	0,07692308	0,85714286	0,15384615
Estonia	1	0,71428571	1
Finland	0,30769231	0,71428571	0,53846154
France	0,51351351	0,56962025	0,47297297
Germany	0,39583333	0,73958333	0,55208333
Greece	0,38095238	0,33333333	0,33333333
Hungary	0,71428571	0,38095238	0,52380952
Ireland	0	0,61538462	0,18181818
Italy	0,52054795	0,47368421	0,46575342
Latvia	0,5	0,625	0,5
Lituania	0,63636364	0,72727273	0,72727273
Luxembourg	0,5	1	1
Malta	0,5	0	0,5
Netherlands	0,46153846	0,72413793	0,19230769
Poland	0,49019608	0,40384615	0,54901961
Portugal	0,66666667	0,57142857	0,71428571
Romania	0,90625	0,78787879	0,78125
Slovakia (Slovak republic)	0,46153846	0,5	0,76923077
Slovenia	1	0,875	0,75
Spain	0,64814815	0,83050847	0,55555556
Sweden	0,35	0,80952381	0,05

Bilaga 3. PESCO-operationer

EU-länder	Participation in PESCO-operations	Leader in PESCO-operations	F + G tillsammans	% (delat på 38)	INDEX	
Austria	7			7	0,184210526	0,184210526
Belgium	7	1		8	0,210526316	0,210526316
Bulgaria	3			3	0,078947368	0,078947368
Croatia	5			5	0,131578947	0,131578947
Cyprus	6			6	0,157894737	0,157894737
Czech Republic	6			6	0,157894737	0,157894737
Denmark	0			0	0	0
Estonia	4	4		8	0,210526316	0,210526316
Finland	3			3	0,078947368	0,078947368
France	27	10		37	0,973684211	0,973684211
Germany	19	6		25	0,657894737	0,657894737
Greece	14	3		17	0,447368421	0,447368421
Hungary	6	1		7	0,184210526	0,184210526
Ireland	3			3	0,078947368	0,078947368
Italy	24	7		31	0,815789474	0,815789474
Latvia	3			3	0,078947368	0,078947368
Lithuania	2			2	0,052631579	0,052631579
Luxembourg	6			6	0,157894737	0,157894737
Malta	0			0	0	0
Netherlands	9	1		10	0,263157895	0,263157895
Poland	12	1		13	0,342105263	0,342105263
Portugal	11	1		12	0,315789474	0,315789474
Romania	13	1		14	0,368421053	0,368421053
Slovakia	6	1		7	0,184210526	0,184210526
Slovenia	4			4	0,105263158	0,105263158
Spain	21	4		25	0,657894737	0,657894737
Sweden	10	1		11	0,289473684	0,289473684

Bilaga 4. Namn på ja-röstande MEPs

Resolution 1 (2016/2052(INI)) (Parlement européen, 2016):

EU-Länder	JA	Totala	% som röstat namn ja-röster	
Austria	6	18	0,33333333	Mlinar, Becker, Karas, Köstinger, Rübiger, Schmidt, Vandenkendelaere,
Belgium	18	21	0,85714286	Arena, Bayet, Tarabella, Van Brempt, Verhofstadt, Wierinck
Bulgaria	11	17	0,64705882	Ali, Hyusmenova, Kyuchyuk, Mihaylova, Gabriel, Kovatchev, Malinov, Maydell, Urutchev, Nekov, Stanishev,
Croatia	10	11	0,90909091	Jakovčić, Radoš, Maletić, Petir, Šuica, Tolić, Zovko, Borzan, Picula, Škrlec,
Cyperm	4	6	0,66666667	Theocharous, Christoforou, Mavrides, D. Papadakis,
Czech rep.	14	21	0,66666667	Charanzová, Dlabajová, Ježek, Telička, Niedermayer, Polčák, Pospíšil, Šojdrová, Štětina, Svoboda, Zdechovský, Poč,
Denmark	1	13	0,07692308	Petersen,
Estonia	6	6	1	Kallas, Paet, Toom, Kelam, Lauristin, Tarand
Finland	4	13	0,30769231	Jäättteenmäki, Pietikäinen, Sarvamaa, Virkkunen, Arthuis, Cavada, de Sarnez, Goulard, Griesbeck, Riquet, Bergeron, Chauprade, Alliot-Marie, Cadec, Danjean, Dantin, Dati, Delahaye, Grossetête, Hortefeux, Joulaud, Juvin, Lamassoure, Lavrilleux, Le Grip, Morin-Chartier, Muselier, Proust, Salfi,
France	38	74	0,51351351	Sander, Andrieu, Balas, Berès, Denanot, Guillaume, Manscour, M. Édouard, Maurel, Peillon, Lambodorf, Meissner, Müller, Theurer, Gericke, Balz, Böge, Brok, Caspary, Collin-Langen, Deß, Ehler, Ferber, Florenz, Gahler, Glieseke, Gräßle, Hohmeyer, Jahr, Koch, Langen, Liese, Lins, McAllister, Mann, Niebler, Pieper, Quisthoudt-
Germany	38	96	0,39583333	Rowohl, Reul, Schulze, Schwab, Sommer, Voss, M.Weber, Wieland, H. Winkler, Zeller, Leinen,
Greece	8	21	0,38095238	Kefalogiannis, Kyrtos, Vozemberg-Vrionidis, Zagorakis, Androulakis, Grammatikakis, Kalli, Kyrkos, Bocskor, Dell, Deutsch, Erdős, Gál, Gyürk, Hölvényi, Kósa, Schöpflin, Szájer, Tőkés, Molnár, Niedermüller, Szanyi,
Hungary	15	21	0,71428571	Ujhelyi,
Ireland		11	0	
Italy	38	73	0,52054795	Cesa, Ciou, Comi, Dorfmann, Gardini, La Via, Martusciello, Maullu, Mussolini, Patriciello, Pogliese, Salini, Tajani, Benifei, Bresso, Briano, Caputo, Chinnici, Costa, Cozzolino, Danti, De Castro, De Monte, Gentile, Giuffrida, Gualtieri, Kyenge,
Latvia	4	8	0,5	Kalniete, Karinš, Pabriks, Valdere
Lituania	7	11	0,63636364	Auštrevičius, Mazuronis, Andrikiienė, Saudargas, Balčytis, Blinkevičiūtė, Uspaskich,
Luxembourg	3	6	0,5	Goerens, Bach, Engel
Malta	3	6	0,5	Casa, Comodini Cachia, Metsola
Netherlads	12	26	0,46153846	Gerbrandy, in 't Veld, van Miltenburg, Schaake, van de Camp, de Lange, Lenaers, van Nistelrooij, Schreyer-Pierik, Jongerius, Piri, Tang,
Poland	25	51	0,49019608	Pitera, Piura, Rosati, Saryusz-Wolski, Szejnfeld, Thun und Hohenstein, Wałęsa, Wenta, Zwiefka, Geringer de Oedenberg, Gierek, Liberadzki, Tybaca, Zemke,
Portugal	14	21	0,66666667	Faria, Marinho e Pinto, Coelho, Melo, Rangel, Ribeiro, Siekierski, Zdrojewski, Assis, Gomes, L. Rodrigues, M. (João) Rodrigues, dos Santos, Zorrinho,
Romania	29	32	0,90625	Diaconu, Nicolai, Macovei, Buda, Bujoi, Mănescu, Marinescu, Mureşan, Preda, Sógor, Stolojan, Ţurcanu, Ungureanu, Vălean, I. Winkler, Boştinaru, Cristea, Dăncilă, Frunzulić, Grapini, Ivan, Moisă, Negrescu, Nica, Paşcu, Pavel, Tănăsescu, Tapardel, R. Weber,
Slovakia	6	13	0,46153846	Csíky, Kukan, Nagy, Štefanec, Záborská, Maňka,
Slovenia	8	8	1	Bogovič, Mikolášik, Peterle, Šulin, Tomc, Zver, Fajon, Vajgl,
Spain	35	54	0,64814815	Becerra Basterrechea, Bilbao, Giménez Barbat, Pagazaurtundúa, Punset, Tremosa, Ayuso, del Castillo Vera, Díaz de Mera García Consuegra, Estarás Ferragut, Fisas Ayxellà, Gambús, González Pons, de Grandes Pascual, Herranz García, Iturgaiz, Jiménez-Becerril, López-Istúriz White, Mato, Millán Mon, Valcarlos Siso, Aguilera García, Ayala Sender, Blanco López, Cabezón Ruiz, Fernández, García Pérez, Gardiazabal Rubial, Guerrero Salom,
Sweden	7	20	0,35	Gutiérrez Prieto, Jáuregui Atondo, López, López Aguilár, Rodríguez-Piñero Fernández, Valenciano, Federley, Selimovic, Adaktusson, Corazza Bildt, Fjellner, Wikström, Hökmark,

Resolution 2 (2015/2343(INI)) (Parlement européen, 2017):

EU- Länder	Ja	Totala	% ja röster	Namn
Austria	11	18	0,6111111	BECKER, FREUND, GRASWANDER-HAINZ, KADENBACH, KARAS, KÖSTINGER, MÜLLNER, REGNER, RÜBIG, SCHMIDT, WEIDENHOLZER
Belgium	15	21	0,7142857	ARENA, ARIMONT, BAYET, DEMESMAEKER, DEPREZ, LOONES, RIES, ROLIN, STEVENS, TARABELLA, VAN BREMPT, VANDENKENDELAERE, VAUTMANS, VERHOFSTADT, WIERINCK
Bulgaria	10	17	0,5882353	GABRIEL, KOUROUMBASHEV, KOVATCHEV, MALINOV, MAYDELL, NEKOV, NOVAKOV, PIRINSKI, RADEV, URUTCHEV
Croatia	5	11	0,4545455	BORZAN, JAKOVIC, PETIR, RADOS, ZOVKO
Cypern	3	6	0,5	CHRISTOFOROU, MAVRIDES, PAPADAKIS
Czech rep.	15	21	0,7142857	CHARANZOVA, DLABAJOVA, JEZEK, KELLER, NIEDERMAYER, POC, POCHÉ, POLČAK, POSPISIL, SEHNALOVA, SVOBODA, TELICKA, ZDECHOVSKÝ, SOJDRŮVA, STETINA
Denmark	2	13	0,1538462	BENDTSEN, PETERSEN
Estonia	6	6	1	KALLAS, KELAM, LAURISTIN, PAET, TARAND, TOOM
Finland	7	13	0,5384615	HAUTALA, JAAKONSAARI, JÄÄTTEENMÄKI, PIETIKÄINEN, SARVAMAA, TORVALDS, VIRKKUNEN
France	35	74	0,472973	GUILLAUME, HORTEFEUX, LAMASSOURE, LAVRILLEUX, LE GRIP, MANSOUR, MARTIN, MAUREL, MORANO, MORIN-CHARTIER, MUSELIER, PARGNEAUX, PEILLON, PONGA, PROUST, REVAULT D'ALLONNES BONNEFOY, RIQUET, ROCHEFORT, ROZIERE, SANDER, SAIFI, THOMAS, de SARNEZ
Germany	53	96	0,5520833	BROK, BULLMANN, BÖGE, CASPARY, COLLIN-LANGEN, DESS, EHLER, FERBER, FLECKENSTEIN, FLORENZ, GAHLER, GEBHARDT, GIESEKE, GRÄSSLE, HOCHMEIER, JAHN, KAMMERERT, KOCH, KREHL, KUHN, LANGE, LANGEN, LEINEN, LIESE, LIETZ, LINS, MANN, MEISSNER, MELIOR, McALLISTER, MÜLLER, NEUSER, NIEBLER, PIEPER, PREUSS, QUISTHOUDT-ROWOHL, REUL, SCHULZE, SCHWAB, SIMON, SOMMER, SONNEBORN, STEINRUCK, THEURER, VERHEYEN, VOSS, WEBER, WERNER, WESTPHAL, WIELAND, WÖLKEN, ZELLER, WEIZSÄCKER
Greece	7	21	0,3333333	ANDROULAKIS, GRAMMATIKAKIS, KAILI, KEFALOGIANNIS, KYRKOS, KYRYSOS, ZAGORAKIS
Hungary	11	21	0,5238095	BOCSKOR, DELI, ERDŐS, GYÜRK, GAL, GALL-PELCS, MOLNAR, NIEDERMÜLLER, SCHÖPFLIN, SZANYI, SZAJER
Ireland	2	11	0,1818182	CHILDERS, FLANAGAN
Italy	34	73	0,4657534	BENIFEI, BETTINI, BONAFE, BRAINO, CAPUTO, CHINNICO, CICU, CIRIO, COFFERATI, COSTA, COZZOLINO, DANTI, DE CASTRO, DE MONTE, DORFMANN, GARDINI, GIUFFRIDA, GAULTIERI, LA VIA, MARTUSCIELLO, MAULLU, MARGANO, PANZERI, PAOLUCCI, PICIERNO, PITTELLA, POGLIESE, SALINI, SASSOLI, VALLI, VIOTTI, ZANONATO, ZOFFOLI
Latvia	4	8	0,5	GRIGULE-PĒTERSE, KALNIETE, MAMIKINS, ZILE
Lithuania	8	11	0,7272727	ANDRIKIENE, AUŠTREVICIUS, BLINKEVIČIŪTĖ, GUOGA, MAZURONIS, PAKSAS, SAUDARGAS, USPASKICH
Luxembourg	6	6	1	BACH, DELVAUX, ENGEL, GOERENS, REDING, TURMES
Malta	3	6	0,5	CASA, COMODINI CACHIA, METSOLA
Netherlands	5	26	0,1923077	LENAERS, SCHREIJER-PIERIK, MILTENBURG, NISTELROOIJ, de CAMP
Poland	28	51	0,5490196	BUZAK, GERINGER de OEDENBERG, GIEREK, GRZYB, HETMAN, HÜBNER, JAZŁOWIECKA, KALINOWSKI, KOZŁOWSKA-RAJEWICZ, KUDRYCKA, KUZMIUK, LWANDOWSKI, LIBERADZKI, OLBRYCHT, PITERA, PLURA, ROSATI, SARYUSZ-WOLSKI, SIEKIERSKI, SZEJNFELD, WALESA, WENTA, ZDROJEWSKI, ZEMKE, ZWIEFKA, von THUN UND HOHENSTEIN, ŁUKACIJEWSKA, LYBACKA
Portugal	15	21	0,7142857	ASSIS, COELHO, FARIA, FERNANDES, MARINHO E PINTO, MELO, MONTEIRO DE AGUIAR, RANGEL, RIBEIRO, RODRIGUES, RIJAS, dos SANTOS, SILVA PEREIRA, ZORRINHO
Romania	25	32	0,78125	BOȘTINARIU, BUDA, DIACONU, DĂNCILĂ, FRUNZULIĆĂ, GRAPINI, IVAN, MARINESCU, MOISA, MURESAN, NEGRESCU, NICA, NICOLAI, PAVEL, PREDA, STOILJAN, SARBU, SOGOR, TĂNĂȘESCU, UNGUREANU, VALEAN, WEBER, WINKLER, TURCANU, TAPARDEL
Slovakia	10	13	0,7692308	BEŇOVÁ, CSAKY, KUKAN, MANKA, MIKOLASIK, NAGY-SMOLKOVA, ZALA, ZABORSKA, STEFANEČ
Slovenia	6	8	0,75	BOGOVIC, FAJON, PETERLE, TOMC, ZVER, SULIČ
Spain	30	54	0,5555556	AGUILERA GARCÍA, AYALA SENDER, BECCERA BASTERRECHEA, BLANCO LOPEZ, CABEZON RUIZ, CALVET CHAMBON, DÍAZ DE MERA GARCÍA CONSUEGRA, ESTERAS FERRAGUT, FERNANDEZ, GAMBUS, GARCIA PEREZ, GARDIAZABAL RUBIAL, GIMÉNEZ BARBAT, GONZÁLEZ PONS, GUERRERO SALOM, ITURGAIZ, IMÉNEZ-BECERRIL BARRIO, JÁUREGUI ATONDO, LOPE FONTAGNÉ, LOPEZ, LÓPEZ-ISTÚRIZ WHITE, MATO, MILLAN MON, PAGA ZAURTUNDÚA RUIZ, RODRÍGUEZ-PIÑERO FERNÁNDEZ, SALAFRANCA SÁNCHEZ-NEYRA, TREMOSA I BALCELLS, VALCÁRCEL
Sweden	1	20	0,05	SELIMOVIC

Resolution 3 (2022/2145(INI)) (Parlement européen, 2023):

EU-Länder	JA	Totala	% som rösta	Namn ja-röster
Austria	11	19	0,5789474	Bernhuber, Bielowski, Gamon, Heide, Karas, Mandl, Schieder, Schmiedbauer, Sidl, Thaler, Winzig
Belgium	14	21	0,6666667	Arena, Arimont, Bourgeois, Chastel, Franssen, Kanko, Lamberts, Lutgen, Matthieu, Ries, Van Brempt, Vandenkendelaere, Vautmans, Verhofstadt
Bulgaria	12	17	0,7058824	Ademov, Alexandrov Yordanov, Alieva-Veli, Hristov, Kanev, Kovatchev, Kyuchyuk, Mihaylova, Novakov, Penkova, Stanishev, Vitanov,
Croatia	9	12	0,75	Borzan, Flego, Glavak, Jerkovic, Matic, Picula, Ressler, Sokol, Zovko
Cypern	1	6	0,1666667	Fourlas
Czech rep.	17	21	0,8095238	Charanzova, Gregorova, Hlavacek, Knotek, Kolaja, Kovarik, Maxova, Niedermayer, Peksa, Polcak, Pospisil, Tosenovsky, Vondra, Vreclonova, Zahradil, Zdechovsky, Sojdrova
Denmark	12	14	0,8571429	Auken, Christensen, Fuglsang, Lokkegaard, Melchior, Peter-Hansen, Petersen, Poulsen, Rasmussen, Schaldemose, Vind, Weiss
Estonia	5	7	0,7142857	Ansip, Mikser, Paet, Terras, Toom
Finland	10	14	0,7142857	Alametsä, Hautala, Heinälouma, Katainen, Kumpula-Natri, Niinistö, Pekkarinen, Sarvamaa, Torvalds, Virkkunen,
France	45	79	0,5696203	ALFONSI, ANDRIEU, BELLAMY, BIJOUX, BITEAU, BOYER, CANFIN, CARÈME, CICUREL, COLIN-OESTERLÉ, CORMAND, DANJEAN, DECERLE, DELBOS-CORFIELD, DELLI, DURAND, EVREN, FARRENG, GLUCKSMANN, GOZI, GRUDLER, GRUFFAT, GUETTA, GUILLAUME, HAYER, HORTEFEUX, JADOT, KARLESKIND, KELLER, LALLUCQ, LARROUTUROU, LOISEAU, MEBAREK, MORANO, ORVILLE, RIQUET, RIVASI, ROOSE, SANDER, SATOURI, SÉJOURNÉ, TOLLERET, TOUSSAINT, TRILLET-LENOIR, VEDRENNE
Germany	71	96	0,7395833	ANDRESEN, BARLEY, BEER, BENTELE, BISCHOFF, BLOSS, BOESELAGER, BRAUNSBERGER-REINHOLD, BULLMANN, BURKHARDT, BÜTIKOFER, CASPARY, CAVAZZINI, DEPARNAY-GRUNENBERG, DOLESCHAL, DUPONT, ECKE, EHILER, ERDGLU, ERTUG, FERBER, FRANZ, FREUND, GALLÉE, GEESE, GEIER, GEUKING, GIESEKE, GLÜCK, HAHN S., HAHN H., HERBST, HERZBERGER-FOFANA, HOHLMEIER, HÄUSLING, JAHR, KAMMEREVERT, KELLER, KÖRNER, LAGODINSKY, LANGENSIEPEN, LIESE, LINS, LUCKE, MORTLER, McALLISTER, MÜLLER, NEUMANN, NIEBLER, NIENAB, NOICHL, OETJEN, PAULLS, PIEPER, RADTKE, REINTKE, REPASI, RIPA, SCHNEIDER, SCHUSTER, SCHWAB, SEMSROTT, SIMON, SIPPEL, VERHEYEN, VON CRAMON-TAUBADEL, VOSS, WALSMANN, WEBER, WIELAND, WÖLKEN
Greece	7	21	0,3333333	ASIMAKOPOULOU, KEFALOGIANNIS, KYRTSOS, SPYRAKI, VOZEMBERG-VRIONIDI, ZAGORAKIS, Papandreou
Hungary	8	21	0,3809524	ARA-KOVÁCS, CSEH, DOBREV, DOMÁTH, GYÖNGYÖSI, MOLNÁR, RÖNAI, UJHELYI
Ireland	8	13	0,6153846	Andrews, Clune, Cuffe, Fitzgerald, Kelleher, Kelly, Markey, Walsh
Italy	36	76	0,4736842	ADINOLFI, BARTOLO, BEGHIN, BENIFEI, CASTALDO, COMI, CORRAO, COVASSI, DANTI, DANZI, DE CASTRO, DE MEO, DORFMANN, FERRARA, FURIORE, GANCIA, GIARRUSSO, GUALMINI, LAURETI, MARTUSCIOLO, MORETTI, MUSSOLINI, PATRICIELLO, PEPPUCCI, PICIERNO, PIGNEDOLI, PISAPIA, ROBERTI, RONDINELLI, SALINI, TINAGLI, TOIA, VARIATI, VUOLO, ZULLO, Bresso
Latvia	5	8	0,625	Ameriks, Ijabs, Kalniete, Melbārde, Valdere
Lithuania	8	11	0,7272727	AUŠTREVIIČIUS, BLINKEVIČIŪTĖ, JAKELIŪNAS, JUKNEVIČIENĖ, KUBILIUS, MALDEIKIENĖ, MAŽYIUS, OLEKAS
Luxembourg	6	6	1	Angel, Goerens, Hansen, Metz, Semedo, Wiseler-Lima
Malta	0	6	0	
Netherlands	21	29	0,7241379	AZMANI, BERENDSEN, CHAHIM, EICKHOUT, GROOTHUIS, HUITEMA, IN 'T VELD, JONGERIUS, LENAERS, MANDERS, NAGTEGAAL, RAFAELA, REUTEN, RINZEMA, SCHREIJER-PIERIK, STRIK, TANG, TAX, VAN SPARENTEK, WOLTERS, de LANGE
Poland	21	52	0,4038462	ARLIKOWICZ, BALT, BELKA, BIEDROŃ, BUZEK, CIMOSZEWICZ, DUDA, HALICKI, HETMAN, HÜBNER, JARUBAS, KALINOWSKI, KOHUT, KRASNODĘBSKI, LEWANDOWSKI, MILLER, OLBRYCHT, SIKORSKI, SPUREK, THUN UND HOHENSTEIN, ŁUKACJEWSKA
Portugal	12	21	0,5714286	ALBUQUERQUE, AMARO, CARVALHAIS, CARVALHO, CERDAS, FERNANDES, GUERREIRO, MELO, PEREIRA, RANGEL, SILVA PEREIRA, ZORRINHO
Romania	26	33	0,7878788	AVRAM, BENEA, BOGDAN, BOTOȘ, BUDA, BUȘOI, BĂSESCU, CIOLOȘ, CIUHODARU, CREȚU, FALCĂ, GRAPINI, HAVA, MARINESCU, MITUȚA, MUREȘAN, NEGRESCU, NICA, NISTOR, PÎSLARU, STRUGARIU, TOMAC, TUDORACHE, VINCE, WINKLER, ȘTEFĂNUȚĂ
Slovakia	7	14	0,5	BILČIK, HOJŠÍK, LEXMANN, POLLÁK, WIEZIK, ĎURÍŠ, NICHOLSONOVÁ, ŠTEFANEČ
Slovenia	7	8	0,875	BOGOVIČ, BRGLEZ, GROŠELJ, JOVEVA, NOVAK, TOMC, ZVER
Spain	49	59	0,8305085	AGUILERA, ARIAS ECHEVERRÍA, BAUZÁ DÍAZ, BENIUMEA, BIBAO BARANDICA, CAÑAS, COMÍN I OLIVERES, DURÁ FERRANDIS, ESTARÀS FERRAGUT, FERNÁNDEZ, GARCÍA DEL BLANCO, GARCÍA MUÑOZ, GARCÍA PÉREZ, GARCÍA-MARGALLO Y MARFÍL, GARDIAZABAL RUBIAL, GONZÁLEZ, GONZÁLEZ CASARES, GONZÁLEZ PONS, GÁLVEZ MUÑOZ, HOMS GINEL, LUENA, LÓPEZ, LÓPEZ AGUILAR, LÓPEZ GIL, LÓPEZ-ISTÚRIZ WHITE, MAESTRE MARTÍN DE ALMAGRO, MALDONADO LÓPEZ, MATO, MILLÁN MON, MIRANDA, MONTSERRAT, MORENO SÁNCHEZ, NART, PAGAZAURTUNDÚA, PONSATÍ OBIOLS, POPTCHEVA, PUIGDEMONT I CASAMAJÓ, RIBA I GINER, RODRÍGUEZ RAMOS, RODRÍGUEZ-PIÑERO, ROS SEMPERE, RUIZ DE VESA, SOLÉ, SOLÍS PÉREZ, SÁNCHEZ AMOR, URTASUN, VÁZQUEZ LÁZARA, ZARZALEJOS, del CASTILLO VERA
Sweden	17	21	0,8095238	AL-SHAHLANI, BERGKVIST, DALUNDE, DE BASSO, FRITZON, HOLMGREN, INCIR, KARLSBRO, KOKALARI, KUHNKE, LEGA, OHLSSON, POLFJÄRD, SKYTTEDAL, TOBÉ, WARBORN, WIESNER